

સ્વ. માનસંગળ ખારડ સ્મારક ટ્રસ્ટ - સંચાલિત

વર્ષ ૨૯ મું
અંક ૭ મો
સં. ૨૦૪૬
સન ૧૯૯૦
એપ્રિલ

મહિસ

તંત્રી-મંડળ :

પ્રો. કે. કા. શાસ્ત્રી
ડૉ. ના. કે. ભટ્ટી
ડૉ. સૌ. ભારતી બહુન
શેલત

[દર્શિહાસ પુરાતત્ત્વનું એક માત્ર ગુજરાતી માસિક]

આઘ તંત્રી : સ્વ. માનસંગળ ખારડ

ઈર્ષા

સમાજમાં અનેક અનિષ્ટા નેવા મળે છે; દા. ત. નિંદા દ્રુષ અદેખાઈ ઈર્ષા ઈત્યાદિ. આવાં અનિષ્ટા વ્યક્તિ પરિવાર કે સમાજને ખૂબ નુકસાન પહોંચાડનારાં સાબિત થાય છે. ઈર્ષા એ સમાજનું સૌથી મોટું અનિષ્ટ છે. ઈર્ષા એટલે અદેખાઈ, ખીજની સારી સ્થિતિ દેખી ન ખમવાથી થતી દ્રુષની લાગણી.

કેટલાક લોકો પોતાનાથી વધારે શક્તિશાળી અને જીવિમાન વ્યક્તિઓની સતત ઈર્ષા કરે છે, એમના વિશે જાતજાતની વિચિત્ર વાતો ઉપજાવી કાઢી એમની પ્રતિભા જાંખી પાડવા સતત પ્રયાસો કરતા રહે છે. વળી આવા ઈર્ષાળુ લોકો હંમેશાં પોતાના પ્રતિસ્પર્ધીઓના દોષો શોધતા જ હોય છે અને એ રીતે એઓ આત્મસંતોષ મેળવે છે. ખરી રીતે તો ઈર્ષા કરનાર અને ઈર્ષા સાંભળનાર એ બંને દોષિત છે. ઈર્ષાળુ ખોટું બોલે છે, સાંભળનાર વ્યક્તિ પણ જૂઠાણું સાંભળે છે તેથી એ અસત્યને સ્વીકારે છે અને એ રીતે જાણે અજાણે પણ પાપનેા હિસેદાર બને છે.

ઈર્ષા એ મોટું દ્રુષણ છે. ઈર્ષાળુ ઈર્ષા દ્વારા પોતાનાં વિચારો-માન્યતાઓને વહેંચી કરે છે. આવા માણસો સામાના રાઈ જેવડા દોષોને બીલા જેવડા બનાવીને એની ઈર્ષા કરવામાં આનંદ અનુભવે છે. ઈર્ષાળુ માણસ સામા માણસના કુટુંબમાં આગ ચાંપે છે, કુટુંબને જિનનભિન્ન કરી નાખે છે, કુટુંબના આનંદ-હિલાસને હણે છે, તેથી આવા ઈર્ષાળુ માણસોથી હંમેશાં જાગ્રત રહેવું નોઈએ. એઓ વારંવાર બિલટ-સલટ વાતો ઉપજાવી કાઢે છે, સત્યને અસત્યમાં ફેરવી નાખે છે, તેથી ઈર્ષાળુ વ્યક્તિ પર કદાપિ વિશ્વાસ મૂકવો નોઈએ નહિ, આવી વ્યક્તિઓથી હંમેશાં સાવધાન રીતે પોતાનું કાર્ય કરવું નોઈએ.

એક બાબત સ્પષ્ટ છે કે સજ્જનો હંમેશાં નિષ્કાથી કામ કરતા હોય છે. જ્યારે ઈર્ષાળુ લોકો પોતાનો અહં સંતોષવા માટે કાવાદાવા કર્યા કરે છે. જીવાનોએ હંમેશાં આવા દુર્જનોની વિચિત્ર વાતોથી ભરખાવું નોઈએ નહિ. મીઠું બોલનાર અને ખુશામત કરનાર વ્યક્તિઓથી પણ સાવચેત રહેવું નોઈએ. ગમે તેવી પરિસ્થિતિ હિલ્લવે એમ છતાં ઉશ્કેરાઈ જવું ન નોઈએ. ઈર્ષા સમાજનું મોટું પ્રદૂષણ છે. આ પ્રદૂષણને દૂર કરવાનું કદિન હેવા છતાં અચકચ તો નથી જ. કેટલાક માણસો સમાજમાં ખોટી અફવાઓ પણ ફેલાવે છે, કેટલીક વાર નિંદા કર્યા કરે છે તેથી એઓ વ્યક્તિ સમાજ અને રાષ્ટ્રનો વિનાશ નોતરતા હોય છે.

આપણે એ પણ જાણવું ન નોઈએ કે ઈર્ષા અનેક રીતે અહિતકારી હોવા છતાં ને એના દ્વારા હરીફાઈ થાય તો વ્યક્તિ વિકાસ સાધી શકે છે. ઈર્ષા ચિત્તની એવી વૃત્તિ છે કે જે દુર્ગુણત્મક હોવા છતાં કોઈ વાર સદ્ગુણાત્મક પણ બને છે.

વલ્લભવિલાનગર-૩૮૮ ૧૨૦

— (ડૉ.) મગનભાઈ આર. પટેલ

[અનુસંધાન પૃઠી ૨ ઉપરનું ચાલુ]

લિપિમેં વેવાર હલાઈ સકાળેતો. હેડી બરુકી ભાસાને વિકાસમેં પિંઠ જ આડા અચે'તા ઇ લગધો વો. મુ'બધથી અચિંધલ શ્રી પ્રવીણચંદ્ર રૂપારેલ અચેં ક સિંધીજી પણ પિંઠજી લિપિ કડાં વજ ? અરેમિક હાણુ અપનાયોં અચેં, મરાઠીજી પિંઠજી લિપિ કડાં આય ? હતી પણ ડેવનાગરી લિપિ અપનાયોં અચેં, તડેં કચ્છી કે લિપિ ત વે તેસેં હોં કચ્છી ભાસા મિટી નતી વને.

સિંધી ભાસાતેં પણ સિંધી ગ્રામજીવનતેં ડો. એમ. કે. જેટલી, સિંધી વાતાતેં ડો. નારાયણભારથી, સિંધી લોકજીવન નેં સંગીતતેં ડો. ગોવર્ધનભારથી, સિંધી-કચ્છી ભાસા : એક તુલનાતેં ડો. સતીશ રામડાજી નિબંધ રજૂ થયા વા.

લેખકકેં હિન સંમિનારમેં ભાગ ગિન'ધેં ઈ લગો ક સિંધી ને કચ્છી ભાસા બોય બેલું અંધ. બોય ઈ બે સમજને બેરિયેં બેરી હલે ત વડો કમ ચિંધ સકે. કચ્છીમેં હાણુ ગ્રંથ તોં પણ મિધ કેરા ખાસા કમ થઈ રેયા અંધ સે પણ ડિસેમેં આયો.

છેલ્લે ડોં કંડલા-ડરસનજો લાભ ડિનેમેં આયો વો.

જુન-૩૭૦૦૦૧

— વનજીભાઈ ભાનુશાલી, 'કડક બંગાલી'

કચ્છ : ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ

વધુ શુદ્ધિઓ

પૃષ્ઠ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૦૨	૧૩	સુવેનિર-૧૯૭૪-૭૮	સુવેનિર-૧૯૭૭-૭૮
"	૧૪	અ'ક, સં. ૧૯૮૦	અ'ક, સં. ૧૯૮૦
"	૧૫	એહમદી, ૧૩૬૨	એહમદી, ૧૭૬૨
૧૦૪	૧	કેરાળનું સુવર્ચમદિર	કેરાળનું શિવમદિર
"	૨	કેરાળનું શિવમદિર	કેરાળનું સુવર્ચમદિર

બહેર સૂચના

કચ્છ : ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ ગ્રંથરૂપે

પ્રગટ થયો છે. જેનું પ્રાપ્તિ સ્થાન :

શ્રીમતી મધુબહેન કંસારા

એ-૧૩-૭, રામેશ્વરમ્ એપાર્ટમેન્ટ-૮, સ,

પ્રેમચંદનગર રોડ નેધરપુર ટેકરા,

રાજ્ય કલબ સામે, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫

મૂલ્ય રૂ-૧૦/- ટપાલ ખર્ચના રૂ-૨/- મળી રૂ-૧૨/- મોકલવાથી નહલ છુકપોસ્ટથી મોકલવામાં આવશે.

સિંધી-કચ્છી સેમિનાર

કચ્છી ભાસા ને વિકાસ લાય થોડે વરેથી ખોરા ધીમા પણુ રુક નેડા નક્કર કમ થિઈ રયા અંઈ તે મયે હિકડા છેગો હેવર આડિપુરમે વધારેને છેગો !

તા ૩-૩-૯૦ સેં ૫-૩-૯૦ તંઈ આડિપુરમે ભારત સરકારને માનવ-સંશોધન મંત્રાલયને ઉપક્રમે સિંધી-કચ્છી ભાસાને રાષ્ટ્રિય સેમિનારજી ગોઠવણી કરેમે આવઈ વઈ. આડિપુરજી સિંધીલોજી સોસાયટીને શ્રી કચ્છી સાહિત્ય સભા-ભુજ વા હિન સેમિનારજી યજમાન. જડે સિંધીભાસી શ્રી લખમી ખિલાણી વા ડાયરેક્ટર ને ભા વ્રજ ગજકંધ વા કોન્ડાયરેક્ટર.

હીં ત પેલાં વય વરેમે નરિયેમે હેડો હિકડો સેમિનાર કરેમે આયો થો, પણુ હિન ટેમે ત હરીને ડિસાંધો વોં ક કચ્છી ભાસા ને વિકાસ લાય 'કચ્છી માડુ' કડાકડાનું અચી પૂગા વા !

રાષ્ટ્રિય સરકારને સિંધી સલાહકાર બોર્ડ'ન ઉપપરમુખ ડો. એમ. કે. નેટલી (દિલ્લી) આડિપુર, કોલેજિસ બોર્ડ'ન શ્રી હરિ દરિયાણી 'દિલ્લીગીર', કવિ શ્રી હુન્દરાજ 'દુખાયલ', ડો. હરીશ વાસવાણી (ગાંધીધામ), ડો. ગોવર્ધનનારથી (મુંબઈ), પ્રિતમ વાસવાણી, કુ. કૃષ્ણભોજી ભંભાણી (આડિપુર), ડો. સતીશ રાયડા (દિલ્લી), હિંદી મંત્રણાલયજી એજ્યુ. ઈન્સ્પેક્ટર શ્રી જગદીશ સોની (દિલ્લી) વગેરે સિંધીમાવર તીં વિધવાન આયા વા. જડે કચ્છી સાહિત્યસભા તરફસેં શ્રી વ્રજ ગજકંધ, શ્રી ધનજી ભાનુશાહી 'કડક પંગાલી', શ્રી માધવ નેશી - 'અસ્ક' (ના. સરોવર), શ્રી જ્યંતી નેશી, 'શ્યામ' (ભુજ), માહિતી નિયામક શ્રી ઉમરસી પરમાર, શ્રી શિવાભીમા કે ખારોટ (ભુજ), ડો. વિસનજી નાગડા (મુંબઈ), કવિ શ્રી મેઘબિંદુ (મુંબઈ), કચ્છના માવારા શ્રી અતે શ્રીમતી પ્રવીણ્યંદ્ર શાહ (મુંબઈ), શ્રી મણિલાલ ગાલા (મુંબઈ), શ્રી મહુલાઈ પ્રા. ભટ્ટ (ગાંધીનગર), શ્રી ચંદ્રસેન મોમાવા (મુંબઈ), શ્રી નારાયણ નેશી 'કારાયલ' (વિગોડી), શ્રી પ્રાણગિરિ ગોસ્વામી (ભુજ), શ્રીમતી હંસાભોજ એમ વૈષ્ણવ (ભુજ), શ્રી કલ્યાણજી સાવલા (મુંબઈ) ઈ. કચ્છી ભાસાજી ધીંગા લાવર હુભસેં ભેરા થયા વા.

ડિયે'ને હિન સેમિનારમે' તોલાણી ફાઉન્ડેશન ઈફેકે તીં બિંઈયુ' સંસ્થાઉ, બેન્કુ' ને સાહિત્યસંસ્થાએ'ને ખોરો ટેકા ને સાથ મિલ્યો વા.

જિલ્લા ઉછોગ કેન્દ્ર-ભુજ તરફસેં કચ્છજી હસ્તકલાને કાવકે નમૂનેને હટ પણુ રખેમે' આયો વોં.

માહિતી ખાતે તીં આઠાશવાણી, ભુજ તરફસેં પણુ સેવા ડિનેમે' આવઈ વઈ.

સિંધી સંતશ્રી લીલાશા ધરમસારામે મિણીને ઉતારેપથીજી ખોરી ખારી વેવસ્થા ગોઠવાણી વઈ જડે' તોલાણી ફાઉન્ડેશનની પોલિટેક્ નેક કોલેજને એ. વી થિયેટરજી સગવડ વ્યવસ્થામે' આસાની કરે ડિને બે.

હિની ડિયે' કચ્છી ભાસામે' 'કચ્છને લોકજીવન'ને શ્રી ઉમરસી પરમારને પેપર, કચ્છી વાતતિ' શ્રી વ્રજ ગજકંધને પેપર, કચ્છી ઐત-સંગીતને શ્રી શિવાજી ખારોટને ખુટકો પેપર, કચ્છ-હસ્તકલા ને' હુન્નર ઉછોગને શ્રી મણિલાલ ગાલાને પેપર રજૂ થયા તડે' લગો ક કચ્છીકે લિપિ નાંચ ત કુરો થયે ? હી મિડે હાણે વય વખતજિંયું ગાલિયું અંત્ર. કચ્છીજી પિંઠજી લિપિ ભયે ન વે, પણુ ગુજરાતી કહેવનાગરી

[અનુસંધાન પૃઠી ૩ ઉપર ચાલુ]

પ્રથિક

‘પથિક’ પ્રત્યેક અંગ્રેજી મહિનાની ૧૫ થી તારીખે પ્રસિદ્ધ થાય છે. પછીના ૧૫ દિવસમાં અંક ન મળે તો સ્થાનિક પોસ્ટ ઓફિસમાં લિખિત ફરિયાદ કરવી અને એની નકલ અન્ને મોકલવી.

• ‘પથિક’ સર્વેપથોગી વિચાર-ભાવના અને માન્યતાઓ સાથે છે. જીવનને કીર્ત્તિપ્રાપ્તિ બનાવતા અભ્યાસપૂર્ણ અને શિષ્ટ સાહિત્યિક લખાણોને સ્વીકારવામાં આવે છે.

• પ્રસિદ્ધ થઈ ગયેલી કૃતિને ફરી પ્રસિદ્ધ કરવા માટે ન મોકલવાની લેખકોએ કાળજી રાખવી.

• કૃતિ માટે અક્ષરે શાલીથી અને કાળજીની એક જ વાજુએ લખેલી હોવા જોઈએ. કૃતિમાં કોઈ અન્ય ભાષાનાં અવતરણ મૂક્યાં હોય તો એના ગુજરાતી તરજૂમો આપવો જરૂરી છે.

• કૃતિમાંના વિચારોના જવાબદારી લેખકનાં રહેશે.

• ‘પથિક’માં પ્રસિદ્ધ થતી કૃતિ-ઓના વિચારો-અભિપ્રાયો સાથે તંત્રી સહમત છે એમ ન સમજવું.

• અસ્વીકૃત કૃતિ પાછી મેળવવા જરૂરી ટાંકટો આવી હશે તો તરત પરત કરાશે.

• નમૂનાના અંકની નકલ માટે રૂ. ૫૦ ની ટિકિટો મોકલવી.

મ.ઓ. ક્રાફ્ટ પત્રો લેખો પથિક કાર્યાલય, મહુવન, એલિસ-શિવ અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬

પથિક

આથ તંત્રી : સ્વ. માનસંગજી આરંભ

તંત્રી-મંડળ () વાર્ષિક લવાજમ : દેશમાં રૂ. ૩૦/-

ગ્રા.કે. કા. શાક્ષી () વિદેશમાં રૂ. ૧૧૧/-, જુદાં રૂ. ૩/-

૨. ડૉ. નાગજીભાઈ ભટ્ટી, ૩. ડૉ. ભારતીબહેન શેલત

વર્ષ ૨૦૪૬ : ચોત્ર, સં. ૨૦૪૬ : એપ્રિલ, સન ૧૯૮૦ [અંક ૭ માં]

અનુક્રમ

ઉપનિષદકાલીન શિષ્ય(પૂર્ણ)

ડૉ. કાંતિલાલ રા. દવે ૯

સામાજિક સુધારો અને

શ્રી વિકેશ સુશોભન પંડ્યા ૧૧

કરસનદાસ મૂળજી

પૌરાણિક વંશાવલીઓ

કે. કા. શાક્ષી ૧૫

કચ્છ : ઇતિહાસ સંસ્કૃતિ(પૂર્ણ) શ્રી. ઠાકરસી યુ. કંસારા ૧-૮

વિનંતિ

વાર્ષિક ગ્રાહકોએ પોતાનું કે પોતાની સંસ્થા કોલેજ યા શાળાનું લવાજમ રૂ. ૩૦/- હજી ન મોકલ્યું હોય તો સત્વર મ.ઓ.થી મોકલી આપવા હાર્દિક વિનંતિ. સરનામ્માં ગાળ વર્તુલમાં પહેલો અંક કયા માસથી ગ્રાહક થયાનું કહે છે. એ માસ પહેલાં લવાજમ મળવું અસીધું છે. અગાઉનાં લવાજમ એક કે એકથી વધુ વર્ષોનાં બાકી છે તેઓ પણ સરેળા મોકલી આપવા કૃપા કરે. અંક હાથમાં આવે એ ગાળામાં લવાજમ મોકલી આપનારે આવા વર્તુલને ધ્યાનમાં ન લેવા વિનંતિ.

‘પથિક’ના આશ્રયદાતા રૂ. ૧૦૦૧/-થી અને આજીવન સહાયક રૂ. ૩૦૧/-થી થવાય છે. ભેટ તરીકે પણ રકમો સ્વીકારવામાં આવે છે. સ્વ. શ્રી. માનસંગજીભાઈના અને ‘પથિક’ના ગ્રાહકોને ‘પથિક કાર્યાલય’ના નામના મ.ઓ. કે ક્રાફ્ટથી મોકલી આપવા વિનંતિ. આ હેતુથી બે પ્રકારની તેમ રૂ. ૫૦ થી લઈ આવતી વધુ ભેટની રકમ અનામત જ રહે છે અને એનું માત્ર બ્યાન્ક જ વપરાય છે.

એપ્રિલ/૧૯૮૦

: ૨ :

(અનુ. પા. ૨૪ થી) મહાભારતયુદ્ધ પુર્વે અને પછીના સમકાલીન (પૃ. ૧૪૪-૪૬)

પૌરવો	વિદેહો	અન્યો	વિસિન્ન આચાર્યો
૯૨ વિચિત્રવીર્ય	ધૃતિ		કૃષ્ણ, પાંચન વ્યાસ
૯૩ ધૃતરાષ્ટ્ર	બહુલાચ		શુક
૯૪ યુધિષ્ઠિર	કૃતક્ષણ		ભૃશ્નિવા વજ્રે
૯૫ અભિમન્યુ			ઉપવેશ
૯૬ પરીક્ષિતનર		અશ્વપતિ કેકય	આયોદ્ધ, પતંચલ, અરુણ,
			પ્રાચીનશાલ
૯૭ જનમેઘ-૩			ઉદાલક, વેદ, 'ઉપમન્યુ',
			સ્વૈદાયન પ્રાચીનયોગ
૯૮ શતાનીક	જનક-ઉગ્રસેન		કહોડ, વંદી, યાગવલ્કય-
			વાજસનેય
૯૯ અશ્વમેધદત્ત		પ્રવાહણ્ય-પંચાલનો	સ્વેતકેતુ, અજાલક
૧૦૦ અધિસીમકૃષ્ણ			યાગવલ્ક્ય(અલ- વાહનો પુત્ર)
ક			આસુરિ, મહુક
ખ	જનક-જનદેવ		પંચશિખ
ગ	જનક-ધર્મકેતુજ		ચૂડ-ભાગવિત્ત
ઘ			અસુરાયણ, વારક
ચ	જનકિ-આયરશુણ		
છ			સત્યકામ-જ્ઞાપાલ

આપનું લવાજન ન મોકલ્યું હોય તો તાકીદે મોકલશે.

૨

એપ્રિલ/૧૯૬૦

પશિક

: ૨ :
મહાભારતયુદ્ધ પૂર્વે અને પછીના સમકાલીન

ઋગ્વેદના	યજુર્વેદના	સામવેદના	અથર્વવેદના	
				૯૨
				૯૩
પૌલ	ગૈશંપાયન	જૈમિનિ	સુમંતુ	૯૪
દ્વિપ્રમતિ, વાષ્કલ		સુમંતુ-જૈમિનિ	કમંધ	૯૫
મોધ્ય, 'યાગવલ્કય'	યાગવલ્કય,	સત્વા-જૈમિનિ	પશ્ય, દેવદશી	૯૬
પરાશર, માર્કંડેય	બ્રહ્મરાતિ			
સત્યશ્રવા	તિત્તિર	સુક્રમં-જૈમિનિ	મિષ્ણલાદય વગેરે	૯૭
સત્મહિત		પૌષ્પિંડય	બાલ્કતિ, શૌનક	૯૮
સત્યશ્રી	માધ્યંહિન,	લોગાક્ષિ, કુયુમિ,	રૌધવાયન,	૯૯
	કાપલ વગેરે	કુશીતી, લાંગલિ	બલ્લુ	
શાકલ્ય, વાષ્કલિ,	'યાગવલ્કય'	રાણાચનીય, તંડિ-		૧૦૦
શાકપૂર્ણ		પુત્ર, પરાશર,		
		ભાગવતિ વગેરે		
પન્નગારિ, શૈલિ-	શ્યામાયનિ		સુંજકેશ	૧૦૧
રૈમ, વત્સ, શતપથાક	આસુરિ, આલંપિ			
		આસુરાયણ		૧૦૨
		'પતંજલિ'		૧૦૩
				૧૦૪
				૧૦૫
				૧૦૬
				૧૦૭
				૧૦૮
				૧૦૯
				૧૧૦
				૧૧૧
				૧૧૨
				૧૧૩
				૧૧૪
				૧૧૫
				૧૧૬
				૧૧૭
				૧૧૮
				૧૧૯
				૧૨૦
				૧૨૧
				૧૨૨
				૧૨૩
				૧૨૪
				૧૨૫
				૧૨૬
				૧૨૭
				૧૨૮
				૧૨૯
				૧૩૦
				૧૩૧
				૧૩૨
				૧૩૩
				૧૩૪
				૧૩૫
				૧૩૬
				૧૩૭
				૧૩૮
				૧૩૯
				૧૪૦
				૧૪૧
				૧૪૨
				૧૪૩
				૧૪૪
				૧૪૫
				૧૪૬
				૧૪૭
				૧૪૮
				૧૪૯
				૧૫૦
				૧૫૧
				૧૫૨
				૧૫૩
				૧૫૪
				૧૫૫
				૧૫૬
				૧૫૭
				૧૫૮
				૧૫૯
				૧૬૦
				૧૬૧
				૧૬૨
				૧૬૩
				૧૬૪
				૧૬૫
				૧૬૬
				૧૬૭
				૧૬૮
				૧૬૯
				૧૭૦
				૧૭૧
				૧૭૨
				૧૭૩
				૧૭૪
				૧૭૫
				૧૭૬
				૧૭૭
				૧૭૮
				૧૭૯
				૧૮૦
				૧૮૧
				૧૮૨
				૧૮૩
				૧૮૪
				૧૮૫
				૧૮૬
				૧૮૭
				૧૮૮
				૧૮૯
				૧૯૦
				૧૯૧
				૧૯૨
				૧૯૩
				૧૯૪
				૧૯૫
				૧૯૬
				૧૯૭
				૧૯૮
				૧૯૯
				૨૦૦
				૨૦૧
				૨૦૨
				૨૦૩
				૨૦૪
				૨૦૫
				૨૦૬
				૨૦૭
				૨૦૮
				૨૦૯
				૨૧૦
				૨૧૧
				૨૧૨
				૨૧૩
				૨૧૪
				૨૧૫
				૨૧૬
				૨૧૭
				૨૧૮
				૨૧૯
				૨૨૦
				૨૨૧
				૨૨૨
				૨૨૩
				૨૨૪
				૨૨૫
				૨૨૬
				૨૨૭
				૨૨૮
				૨૨૯
				૨૩૦
				૨૩૧
				૨૩૨
				૨૩૩
				૨૩૪
				૨૩૫
				૨૩૬
				૨૩૭
				૨૩૮
				૨૩૯
				૨૪૦
				૨૪૧
				૨૪૨
				૨૪૩
				૨૪૪
				૨૪૫
				૨૪૬
				૨૪૭
				૨૪૮
				૨૪૯
				૨૫૦
				૨૫૧
				૨૫૨
				૨૫૩
				૨૫૪
				૨૫૫
				૨૫૬
				૨૫૭
				૨૫૮
				૨૫૯
				૨૬૦
				૨૬૧
				૨૬૨
				૨૬૩
				૨૬૪
				૨૬૫
				૨૬૬
				૨૬૭
				૨૬૮
				૨૬૯
				૨૭૦
				૨૭૧
				૨૭૨
				૨૭૩
				૨૭૪
				૨૭૫
				૨૭૬
				૨૭૭
				૨૭૮
				૨૭૯
				૨૮૦
				૨૮૧
				૨૮૨
				૨૮૩
				૨૮૪
				૨૮૫
				૨૮૬
				૨૮૭
				૨૮૮
				૨૮૯
				૨૯૦
				૨૯૧
				૨૯૨
				૨૯૩
				૨૯૪
				૨૯૫
				૨૯૬
				૨૯૭
				૨૯૮
				૨૯૯
				૩૦૦
				૩૦૧
				૩૦૨
				૩૦૩
				૩૦૪
				૩૦૫
				૩૦૬
				૩૦૭
				૩૦૮
				૩૦૯
				૩૧૦
				૩૧૧
				૩૧૨
				૩૧૩
				૩૧૪
				૩૧૫
				૩૧૬
				૩૧૭
				૩૧૮
				૩૧૯
				૩૨૦
				૩૨૧
				૩૨૨
				૩૨૩
				૩૨૪
				૩૨૫
				૩૨૬
				૩૨૭
				૩૨૮
				૩૨૯
				૩૩૦
				૩૩૧
				૩૩૨
				૩૩૩
				૩૩૪
				૩૩૫
				૩૩૬
				૩૩૭
				૩૩૮
				૩૩૯
				૩૪૦
				૩૪૧
				૩૪૨
				૩૪૩
				૩૪૪
				૩૪૫
				૩૪૬
				૩૪૭
				૩૪૮
				૩૪૯
				૩૫૦
				૩૫૧
				૩૫૨
				૩૫૩
				૩૫૪
				૩૫૫
				૩૫૬
				૩૫૭
				૩૫૮
				૩૫૯
				૩૬૦
				૩૬૧
				૩૬૨
				૩૬૩
				૩૬૪
				૩૬૫
				૩૬૬
				૩૬૭
				૩૬૮
				૩૬૯
				૩૭૦
				૩૭૧
				૩૭૨
				૩૭૩
				૩૭૪
				૩૭૫
				૩૭૬
				૩૭૭
				૩૭૮
				૩૭૯
				૩૮૦
				૩૮૧
				૩૮૨
				૩૮૩
				૩૮૪
				૩૮૫
				૩૮૬
				૩૮૭
				૩૮૮
				૩૮૯
				૩૯૦
				૩૯૧
				૩૯૨
				૩૯૩
				૩૯૪
				૩૯૫
				૩૯૬
				૩૯૭
				૩૯૮
				૩૯૯
				૪૦૦
				૪૦૧
				૪૦૨
				૪૦૩
				૪૦૪
				૪૦૫
				૪૦૬
				૪૦૭
				૪૦૮
				૪૦૯
				૪૧૦
				૪૧૧
				૪૧૨
				૪૧૩
				૪૧૪
				૪૧૫
				૪૧૬
				૪૧૭
				૪૧૮
				૪૧૯
				૪૨૦
				૪૨૧
				૪૨૨
				૪૨૩
				૪૨૪
				૪૨૫
				૪૨૬
				૪૨૭
				૪૨૮
				૪૨૯
				૪૩૦
				૪૩૧
				૪૩૨
				૪૩૩
				૪૩૪
				૪૩૫
				૪૩૬
				૪૩૭
				૪૩૮
				૪૩૯
				૪૪૦
				૪૪૧

: ૩ :

ઋષિઓની વર્ણનપૂર્વી (પૃ ૧૬૧-૨)

સામગ્રી	આગિરસો	વસિષ્ઠો	બીજા કુલ
૧		'વસિષ્ઠ'	
૨	અયવન	'વસિષ્ઠ'	
૩		'વસિષ્ઠ'	
૪			
૫	ઉશના-શુક	(બૃહરપતિ)	
૬	શાંઠે, મર્કે, આનવાન		
૭			
૧૭			
૧૮			પ્રભાકર-આત્રેય
૧૯			
૩૦	ભીષ્મ	વસુધા	
૩૧	ઋષિક ઓવ	આપવ-વાસુધિ	દત્તાત્રેય, દુર્વાસા-આત્રેય (?)
૩૨	ભમદગિન, અજગતી		વિશ્વરથ (વિશ્વામિત્ર) મધુચંદ્ર,
૩૩			ઋષભ, રેણુ, અષ્ટક, કતિ
૩૪	રામ, શુનઃશેષ		(કે કત ?), ગાલવ વિશ્વામિત્ર
૬૫			શુનઃશેષ-દેવરાત-વિશ્વામિત્ર
૩૬			
૩૭			
૩૮			
૩૯			(કરમપ)
૪૦	અગ્નિ ઓવ,	ઉચ્ચ, બૃહરપતિ,	અથર્વાનિધિ-૧
	વીતહૃત્ય	સંવર્ત	આપવ
૪૧		દીર્ઘતમા, ભરદ્વાજ,	
		શરદ્વાન-૧	
૪૨			વિશ્વામિત્ર (શકુંતલાનો પિતા),
			કણ્વ-કાર્થવ, અગસ્ત્ય-
			(અને લોપામુદ્રા)
૪૩		કક્ષિવાન-૧	
૪		એપ્રિલ/૧૯૬૦	પથિ

૪૪	સંયુ		
૪૫	અથર્વા ઉશિજ		
૪૬	વિદ્યી-ભરદ્વાજ		
	(ભરતના દત્તાક)		
૪૭			
૪૮			
૪૯	ગર્ગ, નર		
૫૦	ઉરુસ્ય, સંકૃતિ		
૫૧	જ્ઞાનિયા (૧)		
૫૨	કપિ		
૫૩			
૫૪	'ભરદ્વાજ' (અજમીદ સાથે)	શ્રેષ્ઠભાજ	
૫૫	કણ્વ		
૫૬	મેધાતિથિ-કાણ્વ		
૫૭			
૫૮			
૫૯			
૬૦		અથર્વાનિધિ-૨	શાંતિદય-કારયપ
૬૧	મોદુઅહ્ય		
૬૨	(વશ્યથ)		
૬૩	(દિવોદાસ)	પાણ્ડુ, શરદાન-૨, સોભારિ-કાણ્વ	વિભાણ્ડુક-કારયપ, અર્ચનાના-આત્રેય
૬૪	(મિત્રાણુ)		
	પરુચ્છેપ-દેવોદાસિ	'વસિષ્ઠ'	જુષ્યશુભ-કારયપ, રેભ.
		(દશરથ સાથે)	કારયપ, રયાવાથ-આત્રેય
૬૫	મૌત્રેય, પ્રતદન- દિવોદાસ અત્રેતા	કક્ષિત્તન-૨ પન્થિય	અધિયુ-આત્રેય
૬૬	અનાનત-પરુચ્છેપ, વાદમીકિ		
૬૭	સુમિત્ર વાશ્વિથ	'વસિષ્ઠ'	
		(સુદાસ સાથે)	
૬૮		શક્તિ, શતયાત્ર	'વિશ્વામિત્ર' (સુદાસ સાથે), નિમિષ-કારયપ
૬૯	વાસદેવ	પરાશર-શાક્ત્ય, સુવર્ચા	

પચિક

એપ્રિલ/૧૯૯૦

૫

૭૦	બૃહદ્કથ			
૭૧	દેવાનિ-શૌનક			
૭૨				
૭૩	ઇતોત-શૌનક			ગૌશાંક-કાર્યપ
૭૪				
૭૫				
૮૫				
૮૬				
૮૭				'જિગીષમ'
				શ'ખ, સિખિત, કંઠરીક,
				પાશ્વવ્ય-પાંચાલ
૮૮				
૮૯		(સગર)		
૯૦		- પરાશર-સાગર		
૯૧	'ભરદ્વાજ'	'ભદ્રકર્ણ'	અસિત-કાર્યપ, વિષ્ણુસેત	
			(ભદ્રકર્ણ-૧)	
૯૨		કૃષ્ણ દ્વૈપાયન વ્યાસ	અગ્નિવેશ (૧)	
૯૩	કૃપ, દોષ્ય	ગુહ	અસિત-દેવલ, ધૌમ્ય,	
			વાલ, બલ્હા કારમયો	
૯૪	વેશંપાયન	અત્યથામા, વૈલ	શુરિત્થવા વગેરે	સોમશ, 'જિમિનિ', સુમંત્ર
ખૌરવો	અગિરસો	ગૌશાલો	પુ. આનવો (૫૧:૩)	
	(અગિરા)	૩૮ કર્મખમ		૧
	૩૯ ઉશિલ	૩૯ અપીક્ષિત		૨
૪૦ ઉચ્ચથ	૪૦ બૃહસ્પતિ સંવત	૪૧ મરુત	૪૧ બલિ	૩
૪૧ દીર્ઘતમા	૪૧ ભરદ્વાજ			૪
૪૩ દુષ્યંત	કક્ષિવાન		૪૩ અમ વગેરે	૫
૪૪ ભરત				૬
૪૬ વિદથી-ભરદ્વાજ	૪૬. વિદથી-ભરદ્વાજ			૭
૪૭ વિતથ				૮

કોશી	અક્ષવાકુઓ	પૌરવો	આંગિરસો (પૃ. ૧૬૪)	
૪૦ દિવોવાસ-૨		૪૦ ઉચ્ચ	૪૦ બૃહસ્પતિ	૧
૪૧ પ્રતર્હન	૪૧ સમર	૪૧ દીર્ઘતમા	૪૬ ભરદ્વાજ	૨
૪૨ વત્સ	૪૨ અસમન્			૩
૪૩ અલર્હ	૪૩ અંશુમાન	૪૩ દુષ્યંત		૪
		૪૪ ભરત		૫
		૪૫ વિદ્યો		૬

પૌરાણિકે અનુ વૈવસ્વતનો વિકાસ (પૃ. ૮૮)

- ૨ અનુ વૈવસ્વત - ૧ ઇક્ષ્વાકુ, ૨ નાભાનેદિક્ષ, ૨ શર્યાતિ, ૨ નભાગ, અને ઇલા(પુત્રી)
 ૨ ઇક્ષ્વાકુ - ૩ વિકુક્ષિ શશાહ અને ૩ નિમિ
 ૩ વિકુક્ષિશશાહ - અયોધ્યાનો રાજવંશ ૩ નિમિ - વિદેહનો રાજવંશ
 ૩ નાભાનેદિક્ષ - ગૌશાલીનો રાજવંશ ૩ શર્યાતિ-આનર્તનો રાજવંશ
 ૨ નભાગ - નભાગનો રાજવંશ ૨ ઇલા(પુત્રી)-સુચ્યન્ત(પુરુષ) થી
 ૩ પુરુરવાનો એલ રાજવંશ

- ૩ પુરુરવા - ૪ આયુ અને ૪ અમાવસુ (કાન્યકુબ્જ)
 ૪ આયુ - ૫ નહુષ, - ૬ ક્ષત્રવૃદ્ધ રંભ રાજિ અને અનેના
 ૫ નહુષ - ૬ યતિ અને ૬ યથાતિ ૬ યતિ (૦)
 ૬ યથાતિ - ૭ યદુ, ૭ તુવંસુ, ૭ દ્રુહ્યુ ૭ અનુ અને ૭ પુરુ
 ૭ યદુ - ૮ સહસ્રજિત અને ૮ કોટુ ૮ સહસ્રજિત - હૈહયવંશ
 ૮ કોટુ - ચાકવોનો વંશ

- ૭ તુવંસુ - તુવંસુનો વંશ ૭ દ્રુહ્યુ - ગાંધારનો દ્રુવંશ
 ૭ અનુ - આનવ ૭ આનવ - ૨૬ ઉશીનર અને ૨૬ તિતિહ્યુ
 ૨૬ ઉશીનર - પંબળનો રાજવંશ ૨૬ તિતિહ્યુ - પૂર્વીય રાજવંશ
 ૬ ક્ષત્રવૃદ્ધ - (વૃદ્ધશર્મા) કાશીનો રાજવંશ ૬ રંભ (૦)
 ૬ રાજિ - રાજેય ક્ષત્રિયો ૬ અનેના - ક્ષત્રધર્માનો રાજવંશ
 ૪ અમાવસુ - કાન્યકુબ્જનો રાજવંશ

શર્યાતિનો રાજવંશ (પૃ. ૬૭-૮)

- ૩ શર્યાતિ - અનુક્રમે વંશજો આનર્ત-રોચમાન-રેવ-રેવત

શર્યાતિને 'કુકન્યા' નામની પુત્રી હતી, જે વ્યવન ભાર્ગવને પરણી હતી.

આ વંશના પાંચ રાજવી ભણવામાં આવ્યા છે, જેમાંના મોડેના છેલ્લા રેવતની પુત્રી રેવતી વસુદેવપુત્ર બલરામને પરણી હતી. ઉપરનો રેવત પેઢીનામા-વંશાવલી પ્રમાણે ૭ મો આવે, જ્યારે પથિકે

એપ્રિલ/૧૯૬૦

યસદેવ યદુવંશમાં હરે મા છે. આમ વચ્ચે ૮૫ જેટલી પેઢી ખૂટે છે. આનો અર્થ એ થાય કે સૌરાષ્ટ્રના દારવતીના અસલ સ્થાને આવેલી કુશસ્થલીમાં રાજ્ય કરી ગયેલા શાયંતોના અંદાજે ૮૫ જેટલા રાજવીઓનાં નામ પુરાણોમાં કથાય સચવાયેલાં નથી. 'રવત'ને 'રૈવત કકુલી' કહ્યો છે. આ કકુલી છેલ્લી રાજા હોય, જેનો પંચજનો નામના અમુરોએ પરાજય કરી કુશસ્થલીને ઉત્તિષ્ઠન કરી નાખેલી. શ્રીકૃષ્ણે મથુરા છોડી, સૌરાષ્ટ્રના વાયવ્ય ખૂણે આવી, કુશસ્થલીના સ્થાને દારવતી (પશ્ચિમ સાગરના કારતવર્ષમાં આવનારા દારસ્થાનની દારકા) વસાવી આખાદ કરેલી.

વિકેલવંશનો ફાંટો (ભાગવત પ્રમાણે)

(પૃ. ૯૫)

૬૩ હરવરોઆના ૬૪ સિરધવજ અને કુશધવજ

૬૪ સિરધવજનો મૂળવંશ

કુશધવજનો ધર્મધવજ, ધર્મધવજનો કૃતધવજ અને મિતધવજ કૃતધવજનો કેશિધવજ મિતધવજનો, ખાંડિકવ
૧. સાકારવક્રિયાનો રાજા

નભાગનો ફાંટો

(પૃ. ૯૮)

મનુનો એક પુત્ર 'નભાગ' કે 'નાભાગ'

૪ નાભાગના અનુક્રમે વંશજો અંબરીષ-વિરૂપ-પૂષદન્ધ-૨થીતર

અહીંથી ૨થીતર ક્ષત્રિય-બ્રાહ્મણો

પુરંદરા એલનો વંશ

(પૃ. ૨૬૪)

૩ પુરંદરા - પ્રતિષ્ઠાનનો એલવંશ અને કારીનો એલવંશ

પ્રતિષ્ઠાનના એલવંશ-પૌરવો માદવો તુર્વસુઓ કુલુઓ અને આનવો

પૌરવો-ભરતવંશીઓ (હરિતાપુરના), જેમાં ૧ ભરતો (આજમીઠો) અને ૨ દ્વિમીઠો (આમ ને મંટા)

યાદવો-હેહયો અને યાદવો (જેમાં હેહયોના વીતિહોત વગેરે તાલજંથો; આ હેહયોના વીતિહોતવંશ શાયંતવંશ એલવંશ અવતિવંશ અને તુડિકેરવંશ, આ પાંચે 'તાલજંથ' કહેવાતા હતા. વીતિહોતના અનુક્રમે અનંતકુળંય અમિત્રકર્ષણ.)

યાદવો-વૈદર્જો અને ચેદિનો વંશ (જેના ઉપર વસુ પૌરવે વિજય મેળવેલો). વૈદર્જશાખામાં માધવવંશમાંથી સાતવતવંશ; સાતવતવંશમાં ૧ અંબકભોજ, ૨ આર્તિકાવતના ભોજો અને ૩ શુષ્ણિઓ. અંબકભોજના વંશમાં ૧ મથુરાના કુકુરો અને ૨ અંબકો

કુલુઓમાં અને ગાધારોમાંથી વાયવ્ય સરહદની પશ્ચિમના રાજવંશો

આનવોમાં ઉશીનરો અને તિતિશુઓ (જેમાં ૨૬ ઉશીનરો ૨૭ શિવિવંશ (પંજાબના રાજવંશો). ૨૬ તિતિશુઓ-અંત્ર વંશ અને કલિંગના રાજવંશ

ભરતો (આજમીઠો)માં ભરતો (આજમીઠો) અને ઉત્તર પાંચાલ (જેના સંજયો અને સોમકો), જ્યારે ભરતો (આજમીઠો)માંથી કુલુઓ કે કૌરવો. આ કુલુઓના કુલુઓ-કૌરવો મુખ્ય શાખા) અને વાસવો (ચેદિના). મુખ્ય શાખાના કૌરવો અને પાંડવો, જ્યારે ૨ વાસવોની શાખામાં બૃહદથો(મગધના), ચેદિઓ, કોશીખીતુ' રાજ્ય, કુપતુ' રાજ્ય અને મત્સ્યતુ'(વિરાટતુ') રાજ્ય [અંપૃષ્ઠ]

એપ્રિલ/૧૯૬૦

પથિક

ઉપનિષદકાલીન શિષ્ય

[જતાક પા: ૮ થી ચાલુ]

૩૧.કાંતિલાલ રા. દવે

પોતાની કુવારી માતાના કલંકની વાત આચાર્ય સમક્ષ હુપાળ્યા વગર કહી દેતા સત્યકામની સત્પ્રિયતા અને નિષ્પાલસતા જ એને બ્રાહ્મણુત્ત્વના ઉચ્ચ પદે આરૂઢ કરી જ્ઞાનનો અધિકારી બનાવે છે (જા. ઉપ. ૪-૪-૪). દીનહીન આચાર્ય રેકવં પાસે અપમાનિત થઇને પશુ શિષ્યભાવે ચૂકતા જનશ્રુતિ પીત્રાયણુ (જા. ઉપ. ૪-૨-૪) કે પોતાની વિદ્યાની અપૂર્ણતાનો સ્વીકાર કરી પરા વિદ્યા માટે આતુર શિષ્ય નારદ (જા. ઉપ ૭-૧૩) જેવા શિષ્યોમાં નિર્વ્યાજ નમ્રતાનાં દર્શન થાય છે, તો કેટલાક કિસ્સાઓમાં શિષ્યોની ધીરજના કસોટી કરે તેવા આચાર્યોના આદેશના પાલનમાં તત્કાલિન શિષ્યોની અખુટ સહનશીલતા વિદ્યાનુરાગિતા અને આચાર્ય પ્રત્યેની પૂજ્ય ભાવનાનાં જ દર્શન થાય છે (જા. ઉપ ૪-૪-૧૫ અને ૮-૭-૩ થી ૧૫). કઈ ઉપનિષદ(૧-૩-૪)માં આચાર્ય વાજશ્રવા દ્વારા તદ્દન નકામી ગાયોની દક્ષિણા અપાતી જોઈને પોતે એમનાં કરેલી ગર્ભિત નિંદાથી આચાર્ય એવા પિતાતુ કાપમાજન જનતા અને કહ્યું સત્ય સંભળાવી દેવાના હિંમતની કિંમત ચૂકવતા શાશ્વત્કાળુ નાયકતાનાં દર્શનમાં એની સત્પ્રિયતા અને ધર્મપ્રિયતાનાં દર્શન થાય છે. આચાર્ય પ્રત્યે ભારીભાર શ્રદ્ધાભાંજિત ચરાચરતા હોવા જતાં તત્કાલિન શિષ્યો કશી બાંધછોડ કર્યા વિના સત્પન જ સર્વોપારે ગચ્છતા જણાય છે. આ જ કારણે આચાર્ય પ્રબોધેલા ઉપદેશમાં જે શિષ્યને અસંગતતા ભાસ થાય તા તરત જ એઓ શકા ઉગ્રવતા જેવા મળે છે (પૂ. ઉપ. ૪-૫-૧૪).

ઉપનિષદકાલમાં આદર્શ ગુરુવાન શિષ્યની બાબતમાં સમાજની અપેક્ષાનું એક સુંદર શબ્દચિત્ર તૈ. ઉપ.(૨-૮-૪)માં પ્રાપ્ત થાય છે. તંતુસાર સાહુ (સદાચારી), વેદાભ્યાસી, ઉચ્ચ આશાવાળો, દૃઢ નિશ્ચયવાળો, બળવાન અને આધ્યાત્મિકતા-સંપન્ન ગુરુવાન એ કાલનો આદર્શ વિદ્યાર્થી હતો. તૈ. ઉપ.(૧-૪-૧)માં પ્રાપ્ત થતી શિષ્યના સ્વમુખે અભિવ્યક્ત થયેલી આ પ્રાર્થનામાં તત્કાલીન શિષ્યોની ઉચ્ચ આકાંક્ષાનાં દર્શન થાય છે, જેમાં શિષ્ય કામના કરે છે : ‘હૃદ મને મેધાથી બહિષ્કરો. હું અમૃત(અજ્ઞાન)ન ધારણુ કરું. મારી જિહ્વા અત્યંત મધુરભાષિણી બને. હું બહુશ્રુત થાઉં. આપ મારા અજ્ઞાનની રક્ષા કરો. મારાં વજા, ગાય આદે પશુઓ, અન્નપાનાદિને નિત્ય લાખનાર વધારનાર અને દીર્ઘકાલપર્યંત નિભાવનાર લક્ષ્મી મારે માટે લાવી આપો. અજ્ઞચારીઓ નિષ્કપટ અને સમમેદિય થાઓ. હું લોકમાં વશસ્ત્ર થાઉં. સ પાત્તવાનોમાં હું અચ્ચૂ થાઉં. મને અજ્ઞચારીઓ પ્રાપ્ત થાઓ. મને દર્શન દો. આપ મને પ્રાપ્ત થાઓ.”

યુવકોની જેમ ઉપનિષદકાલમાં કન્યાઓ પણ ઉપનયનસંસ્કારથી દીક્ષિત થઈને, ‘અજ્ઞચર્ય’નું પાલન કરી શિક્ષણ મેળવતી. વિદ્યાભ્યાસની સમાપ્તિ બાદ લગ્ન કરનારી કન્યાઓ ‘સંબોદતાહા’ તરીકે ઓળખાતી, જ્યારે અજ્ઞચિત્ત ન અર્થે આજીવન નોંધકે અજ્ઞચર્યનું પાલન કરનાર કન્યાઓ ‘અજ્ઞવાહિની’ તરીકે ઓળખાતી.

પ્રાચીન ઉપનિષદોના અભ્યાસના આધારે એમ કહી શકાય કે વિદ્યાભ્યાસ માટે પરિપક્વ ગણી શકાય તેટલી વયે શિષ્ય ઉપનયન-સંસ્કારથી દીક્ષિત થઈ આચાર્યકુળમાં જતો. અલગત, વિદ્યાપ્રાપ્તિ માટે વય કોઈ રીતે બંધનરૂપ ન હતી. આચાર્યકુલવાસની સમયમર્યાદા વિશે પણ કોઈ જરૂરતા ન હતી. શિક્ષણ વિભિધુરસર જ આપી શકાય એવી અનિવાર્યતા પણ જેવા મળતી નથી. અજ્ઞચર્યશ્રમની સાથે સાથે યુદ્ધસ્થાશ્રમમાં પણ શિક્ષણનું અધ્યયન તેમ અધ્યાપન કરવામાં કશો જ સંકોચ જેવા

પશિકે

ઓપ્રિલ/૧૯૬૦

૬

મળતો નથી. ૭. શંકાશીલ કે અસંસ્કારી શિષ્યોને આદેશ કરતાં તમામ જિજ્ઞાસુઓ માટે આચાર્યનાં દ્વાર ખુલ્લા રહેતાં. બ્રહ્મજિજ્ઞાસુઓની પાત્રતા અથવા એના બ્રહ્મચ્યુત્વની કસોટી જન્મના આધારે નહિ, પણ યુગ્ય કર્મ અને વાણીના આધારે થતી. આથી જ તેો ચાપ-રંક ઉચ્ચ-નીચ સ્ત્રી-પુરુષ કે અન્ય કોઈ પણ પ્રકારના ભેદભાવ સિવાય સર્વને વિદ્યાબ્યાસનો અધિકાર પ્રાપ્ત હતો. આમ ઉપનિષદકાલમાં શિક્ષણક્ષેત્રે સંકુચિતતા અને જડતાના સ્થાને સ્વતંત્ર નિષ્પક્ષ અને મુક્ત વાતાવરણનાં દર્શન થાય છે; પરિણામે પરવર્તી કાલમાં માત્ર જાતિના કારણે વિદ્યાવચિત રહેલા કક્ષો અને એકલબોધોને બદલે ઉપનિષદકાલમાં સત્પ્રકાશ જાગ્યાનો અને ગાળી-મેરેકીઓનાં સમુજ્જવલ દર્શાત ઉપલબ્ધ થાય છે.

૬. સંસ્કૃત વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભવિદ્યાનગર-૩૮૮૧૨૦

પાઠીપ

૧. પટેલ મ. ચ. કૃત ઉપનિષદ-જ્યોતિ, ભા. ૨, પૃ. ૪૭ પરથી ઉદ્ધૃત
૨. જાં. ઉપ. ૬-૧૨-૨
૩. જુઓ જાં. ઉપ. ૮-૧૧-૩, પ્રશ્ન. ઉપ. ૧-૨, જાં. ઉપ. ૪-૪-૫ અને ૪-૧૦-૪.
૪. તો. ઉપ. ૧-૧૧-૨
૫. જાં. ઉપ. ૮-૧૫-૨. સરખાવો શિક્ષણશાસ્ત્રી સ્પેન્સરનો મત : શિક્ષણથી કોઈ દિવસ કોઈ માણસ મહાન થતો નથી, જે મહાન થઈ ગયા તે જીવનના સંસ્કારથી થયા છે.
૬. જુઓ યમરસૂતિ :

પુરાકલ્પે તુ નારીણાં મૈજીમન્ધનમિષ્યતે ।
અધ્યાપનં ચ વેદાનાં સાવિત્રીવાચનં તથા ॥

અલખત, આ નિર્દેશ પરવર્તી કાલનો છે છતાં એમાં ‘પુરાકલ્પ’ શબ્દ દ્વારા પ્રાચીન કાલની જ વાત કહેવાઈ છે. અથર્વવેદ(૧૧-૫-૧૮)માં પણ કન્યાઓના અભ્યર્ચનમંત્રની વાત કહેવાઈ છે : અભ્યર્ચયે૞ૌવ કન્યા યુવાનાં વિન્દતે પતિમ્ ।

૭. જાં. ઉપ. ૫-૧૨-૨૪, બૃ. ઉપ. ૨-૪-૭ થી ૧૨ અને ૪-૨-૩, ૪-૩-૧૨, ૪-૩-૧૮ થી ૨૧ વગેરે

સ્થાપના : તા. ૧૧-૧૦-૨૭

ફોન : ૫૫૩૨૯૧/૫૫૮૩૫૦

ધી બરોડા સિટી કો-ઓપરેટિવ બેંક, લિ.

રજિ. ઓફિસ : સંસ્થાવસાહત, રાવપુરા, વડોદરા-૩૬૦૦૦૧

શાખાઓ : ૧. સરદારભવન, જ્યુબિલી બાગ પાસે, ટે. નં. ૫૪૧૮૨૪

૨. પથરગેટ પાસે, ટે. નં. ૫૪૧૬૩૧

૩. કૃતેગંજ, ચર્ચની સામે, ટે. નં. ૩૨૬૩૬૪

૪. સરદાર છાત્રાલય, કારેલીબાગ, ટે. નં. ૬૪૮૧૨

દરેક પ્રકારનું બેંકિંગ કામકાજ કરવામાં આવે છે.

મેનેજર : કાંતિભાઈ ડી. પટેલ

મંત્રી : ચંદ્રકાંતભાઈ ચુ. પટેલ

પ્રમુખ : કીકાભાઈ પટેલ

સામાજિક સુધારો અને કરસનદાસ મૂળજી

[૧૯ મા સૈકાનો પૂર્વાર્ધ]

શ્રી વિકેશ સુશીલચંદ્ર પંડ્યા

ઈ. સ. ૧૮૧૮ માં ગુજરાત ઉપર બ્રિટિશ શાસનની સ્થાપના થયા બાદ ગુજરાતમાં નવી સામાજિક ચેતનાનો ઉદ્ભવમકાલ શરૂ થયો. બ્રિટિશ શાસકોએ વિકસાવેલા વહીવટી અને કાનૂની સંસ્થાઓ તેમજ વ્યક્તિત્વતાતંત્રના મૂલ્યો ઉપર રચાયેલા વિચારોને પરિણામે ગુજરાતમાં એક નવો મધ્યમ વર્ગ ઉત્પન્ન થયો. આ નવા બૌદ્ધિક મધ્યમ વર્ગે ગુજરાતમાં ઘર કરી ગયેલાં વહેમ અંધશ્રદ્ધા તેમજ સામાજિક અનિયંત્રિત અને કુરિવાલો સામે ઝુંબેશ ઉઠાવી. દુર્ગમીરમ મહેતાજી, કવિ નર્મદ, મહીપતરામ રૂપરામ અને કવિ દલપતરામ જેવા સંનિષ્ઠ સુધારકો સમાજસુધારાના વાહક બન્યા. ?

આ સૌ સમાજસુધારકોમાં બે કોઈ મહાન અગ્રેસર હોય તો એ કરસનદાસ મૂળજી (૧૮૩૨-૧૮૭૧) ર હતા. એઓ સાચા અર્થમાં યુગપલટાતું સંતાન હતા. એમના પૂર્વજો મૂળ સૌરાષ્ટ્રના હતા, પણ સૌરાષ્ટ્રના બીજા અનેક ક્ષેત્રો વણિકોની જેમ એઓ મુંબઈમાં સ્થાયી થયા હતા અને આમ કરસનદાસનો જન્મ પણ મુંબઈમાં ૧૮૩૨ ના જુલાઈમાં થયેલો.

કરસનદાસ તેજસ્વી વિદ્યાર્થી હતા. ૧૮૫૩ માં એઓ ૨૧ વર્ષની ઉંમરે એલ્ફિન્સ્ટન કૉલેજમાં ભણ્યા અને શરૂઆતથી જ આ કોલેજની બૌદ્ધિક પ્રવૃત્તિઓ સાથે સંકળાયા. કોલેજ-કાલથી જ એઓ “રાસત ગોફતાર” નામના સામયિકમાં લેખો લખતા. આ ઉપરાંત એઓ “શુદ્ધિવર્ધક હિંદુ સભા” સાથે પણ ઘનિષ્ઠ રીતે સંકળાયા. ૧૮૫૩ માં એમણે માત્ર ૨૨ વર્ષની ઉંમરે “વિધવા-પુનર્લગ્ન” શીર્ષક નામે નિબંધ લખ્યો. આ નિબંધમાં એમણે સ્ત્રી-પુરુષના સમાન અધિકારની ઘોષણા કરી અને વિધવાની અત્યંત લાચાર પરિસ્થિતિનું વર્ણન કર્યું. એમણે દલીલ કરી કે “બે પુરુષો એમની પત્નીના અવસાન પછી બીજી તીજ કે ચોથી વાર લગ્ન કરી શકતા હોય તો આર-ચૌદ વર્ષની બાળવિધવાને લગ્ન કરવાનો અને જીવન જીવવાનો કોઈ જ અધિકાર નહિ ?” આ વખતે કરસનદાસનાં માતા મૃત્યુ પામ્યાં હોવાથી અને બાપે બીજાં લગ્ન કર્યાં હોવાથી જીવાન કરસનદાસ એમનાં માતાનાં વિધવા કાષ્ટોને ધેર રહેતા હતા, પણ કરસનદાસના કમનસીબે કરસનદાસે સંતાડી રાખેલો આ નિબંધ કાષ્ટોના હાથે ચડી ગયો અને કાષ્ટોએ કરસનદાસને ઘરની બહાર હાકી કાઢ્યા. ?

આમ અચાનક હકાલપટ્ટી થવાથી કરસનદાસને નોકરી કરવી પડી, પરંતુ નોકરીની સાથે સાથે એમણે મુંબઈથી પ્રસિદ્ધ યતા “સત્યપ્રકાશ” સામયિકમાં સુધારાના લેખ લખવા માંડ્યા. ૧૮૫૫ માં એઓ એના તંત્રી પણ બન્યા.

કરસનદાસે સ્ત્રી-પુરુષોનાં કલેવળ, બાળલગ્નો, વિધવા ઉપરના અત્યાચાર, પરદેશગમન, યાત્રા દ્વારા થતાં શોષણ વગેરે વિષયો ઉપર ઘણા લેખ લખ્યા હતા અને વ્યક્તિગત રીતે તથા સંસ્થાઓ દ્વારા આ કુરિવાલો સામે ઝુંબેશ પણ શરૂ કરી હતી. આમ છતાં પણ સુધારક તરીકેની કારકિર્દીનાં સિરતાજ-રૂપ બે કોઈ પ્રસંગ હોય તો એ ૧૮૬૧ નો “મહારાજ લાયમલ કેસ” હતો. વલ્લભ-સંપ્રદાયના કોઈ ધર્મગુરુઓની કચાંક કચાંક જેવામાં આવતી અનીતિમાંથી આ કેસ ઉદ્ભવ્યો હતો. એ સંપ્રદાયના કોઈ કોઈ ધર્મગુરુઓની એમના સેવકો-અનુયાયીઓ ઉપરની પકડ કદવી ન શકાય તેટલી મજબૂત હતી. એઓએ અનુયાયીઓ ઉપરની સત્તા જમાવવા તેમજ ટકાવી રાખવા એમની યાત્રિઓ તેમ મહાજનો દ્વારા ભળ બિહારી હતી. ભાટિયા અને ક્ષેત્ર વણિયા જેવા વેપારીઓ ઉપર એઓ રીતસરના

પથિક

એપ્રિલ/૧૯૬૦

૧૧

કરવેરા નાખતા. એ મહારાજો એમના સેવકોને ધર્મનું રાન આપવાને બદલે તેમજ એમનું નૈતિક ધોરણ ઉચ્ચ બનાવવાને બદલે અમનઅમન કરતા, એટલું જ નહિ, એઓ સાથે છૂટથી વ્યભિચાર કરતા.

નર્મદ અને કરસનદાસ મૃગશ્યએ આવા મહારાજોનાં આ પાપ'ડોને બહાર કાઢ્યાં. એમની ઉપર વેર લેવા હવે એવા મહારાજોએ મદિરાના દરવાજા બંધ કરી દીધા અને બહાર કહ્યું કે “જ્યાં સુધી અમારા સેવકો કરસનદાસને શિક્ષા નહિ કરે ત્યાંસુધી એમના ભગવાનનાં દર્શન નહિ થવા દઈએ.” આ સમયે એમણે કોર્ટમાં લડવા માટે રૂ. ૬૦,૦૦૦ નું એક ફંડ પણ એકઠું કર્યું; પણ કરસનદાસે નમતું ન બોખતાં “ગુલામી ખત” નામના લેખ દ્વારા એવા મહારાજો સામે સભ્ય પ્રહારો કર્યા. એમના જ્ઞાતિ-પરિચર કરસનદાસને ન્યાત બહાર કર્યાં, પરંતુ એઓ અણનમ રહ્યા. માર્ચ, ૧૮૫૮ માં એમણે “મહારાજોને જીલ્લમ” નામના લેખમાં લખ્યું કે “શું જીલ્લમની વાત!! વાંચનાર કાઈએ, તમારી દોલત આવી રીતે ભૂટી લેવામાં આવે તો તેથી તમને કોષ નાહ ચડે? અફસોસ! અફસોસ! શું જીલ્લમ! શું જીલ્લમ! શું મહારાજ! શું તેનો કારભાર! શું તેનો મહિમા! શું તેનું ઝહાપણ! શું તેનું મદિર! શું તેની લાયકા! શું તેની લીલા અને શું તેની ચતુરાઈ!! આવા જીલ્લમી મહારાજોની સત્તા તોડી પાડવાને શું વૈષ્ણવોમાં હૈવત નથી? શું વૈષ્ણવોમાં રામ નથી? શું વૈષ્ણવોમાં પાણી નથી?”

કરસનદાસે એમના તીખા તખતમતા લેખો દ્વારા મુંબઈમાંના એવા મહારાજોના દુષ્ટાચારો અને પાપ'ડોની પૂરેપૂરી ઝાટકણી કાઢી, પણ એનું કોઈ પરિણામ ન આવ્યું. છેવટે એમણે ૧૮૬૦ ના સપ્ટેમ્બરમાં એમનો ઇતિહાસ-પ્રસિદ્ધ લેખ “હિંદુનો અસલ ધરમ અને હાલના પાપ'ડી મતો” પ્રસિદ્ધ કર્યો. આ વેધક લેખમાં એઓએ એવા મહારાજોની પાપલીલાને તેમજ વ્યભિચારને ખુદલાં પાડ્યાં હતાં: ૫

“અરરર! આ કેવું પાપ'ડ, આ કેવો ઢોંગ અને આ કેવી દંગાઈ!! અમે જન્મનાથજી મહારાજને પૂછીએ છઈએ કે કહા વેદમાં, કહા પુરાણમાં અને સમ્રાટીમાં લખાણ છે કે મહારાજને અથવા ધર્મશુરને પોતાની પરણેલી સ્ત્રી બોગવે એ પહેલાં સોંપવી... અરરર, આ લખતાં હમારી કલમ ચાલતી નથી. હમાને અતીશે કંટાળો અને શુભરો છૂટે છ.....તમારા વડીલોએ બોલા લોકોની આંખમાં ધુલ છાંટીને આંધલા કીધા છે, તેઓને હેખતા કરવા માંગો છો કે ધરમનું મોટું અભિમાન ધરીને બોલા લોકોને વધારે ઢગવા માંગો છો?”

જન્મનાથજી મહારાજે આ લેખનો જવાબ અખબારી સુદતી હમે ન આપ્યો. એમણે અદાલતી ચુક શરૂ કર્યું. પોતાના વકીલ માર્કેટ ૩૩ વર્ષના જીલ્લાધી અને ચતુર ધર્મશુર જન્મનાથજીએ કરસનદાસને નોટિસ મોકલાવી કે ઉપર્યુક્ટ લખાણ માટે બહારમાં માફી માગો. ૨૯ વર્ષના કરસનદાસ કાચી માટીના નહોતા. એમનાં વિચારો અને વ્યક્તિત્વ ઘણાઈ ચૂકેલાં હતાં. એમણે પડકાર ઝીલી લીધો અને જન્મનાથજી મહારાજે કરસનદાસ પર રૂ. ૫૦,૦૦૦ તો બદનક્ષીનો ત્રાવો માંડ્યો.

આમ ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ “મહારાજ લાયબલ કેસ” શરૂ થયો, પણ હજી તો એની સુનાવણી થાય એ પહેલાં એમાંથી એક નવો ફજુગો ફૂટ્યો. મહારાજોને એવી ગંધ આવી ગઈ હતી કે મુંબઈમાં વસતા ૧૦,૦૦૦ લાટિયાઓમાંથી કેટલાક એમની સામે અદાલતમાં એવા પુરાવા રજૂ કરશે કે મહારાજોને વ્યભિચારી તરીકે સાબિત કરે. એવા સંદેહથી અગમચેતી વાપરીને જન્મનાથજી અને મુંબઈમાંના ખીબ મહારાજોએ લાટિયાઓની એક ખાનગી સભા બોલાવી. આ સભામાં એવો દરાવ

પસાર થયો કે જે કોઈ પણ જાણિયા મહારાજો વિરુદ્ધ જુખાની આપણે તેને તરત જ ન્યાયજીહાર કરવામાં આવશે, આથી કરસનદાસ મહારાજો સામે અદાલતમાં ફરિયાદ કરી કે એમણે યાત્રિય દારા આવા દરાવ પસાર કરાવીને પુરાવાઓને દબાવવાની અને ન્યાયમાં રુકાવ લાવવાની કોશિશ કરી છે. “જાણિયા કેનિરપરસી (કાવતરા) કેસ” તરીકે જાણીતા અનેવા આ કેસનો ચુકાદો ૧૧-૧૨-૧૮૬૧ ને દિવસે આવ્યો. સર જોસેફ આનોંડ નામના બ્રિટિશ ન્યાયાધીશ મહારાજો તેમજ એમના જાણિયા અનુયાયીઓને યુનેગાર દરબાને એમનો દંડ કર્યો.

મહારાજ લાયબલ કેસ ૨૫-૧-૧૮૬૨ ને દિવસે શરૂ થયો. આ કેસ દરમ્યાન કરસનદાસ ઉપર એમના દુરમનોએ હુમલા કરવાના પણ પ્રયાસ કર્યા હતા. કેસમાં વાદી-પ્રતિવાદીઓ એમની જુખાની રંગીન રીતે આપતા હોઈ અદાલતમાં ભારે ભીડ જનમતી. મુંબઈ ઈલાકાના લગભગ બધા જ અખબાર આ કેસની સુનાવણી દરમ્યાન એને વિશે કાંઈ ને કાંઈ ઉલ્લેખ કરતાં. ઘણી વિગતો પુરાવાઓ સાથે અદાલતમાં પ્રકાશમાં આવી. મુંબઈની આન્ટ મેડિકલ કોલેજમાંથી બહાર પડેલા બે સુવખ્યાત ડોક્ટરોએ તો એવી જુખાની આપી કે ઉત્તર મહારાજ પરમિયા અને સિફિલિસ રોગ માટે એમની સારવાર લેતા હતા. આ બે ડોક્ટરોએ એ ભાઉ દાજ અને ધીરજરામ દલપતરામ. આ ઉપરાંત કવિ નર્મદ, મંગળદાસ નયુભાઈ, લખમીદાસ ખીમજી અને ડૉ. જર્જોન વિલ્સન જેવા અગ્રગણ્ય લોકોએ પણ કરસનદાસની તરફેણમાં સાક્ષી આપી.

મહારાજ લાયબલ કેસનો ચુકાદો ૨૨-૪-૧૮૬૨ ને દિવસે અપાયો તેમાં કરસનદાસ નિર્દોષ સાનિત થયા. કરસનદાસને આ કેસ લડવામાં રૂ. ૧૩૦૦૦ નો ખર્ચ થયો હતો તેમાંથી કોર્ટ ઉક્ત મહારાજ પાસેથી એમને રૂ. ૧૧,૫૦૦ અપાવડાવ્યા. આમ કરસનદાસે ખર્ચેલી રકમમાંથી મોટા ભાગની રકમ એમને મળી ગઈ, પરંતુ આ બહુ મહત્વનું ન હતું. આ કેસમાં જે જે મુદ્દા બહાર આવ્યા તે મહત્વના હતા. આ કેસે મુંબઈ ઈલાકામાં જે રીતે અજ્ઞાતપૂર્વ પ્રભાવી ઉત્સાહ જનત કર્યો તે મહત્વનું હતું. આ કેસનું જનજન્યુતિવિષયક અને કેળવણીવિષયક મૂલ્ય વિશેષ હતું. સામાન્યમાં સામાન્ય માથુસો પણ આ કેસની વિગતો જાણવા આતુર બન્યા હતા. આ કેસમાંથી એક મહત્વનો મુદ્દો ફલિત થયો, જેની એ જાનાના લોકોએ યીવટપૂર્વક નોંધ લીધી હોય એમ લાગતું નથી, પરંતુ એનું અતિહાસિક મહત્વ આજે ૧૨૦ વર્ષ બાદ જોઈ શકાય છે. આ મુદ્દો એ વાત ઉપરથી ઉપરિચિત થયો કે જુદાનુજુદ મહારાજો કોર્ટને એવી અરજ કરી કે પોતે લાખો લોકોના ધાર્મિક અને આધ્યાત્મિક વડા હોઈ પોતાને અદાલતમાં જુખાની આપવા માટે ફરજ પાડવામાં ન આવે, પરંતુ બ્રિટિશ કોર્ટ “મોખાલણ પ્રતિપાલક”ના આદર્શને વરેલી નહોતી. મુંબઈની હાઈકોર્ટ (એ સમયે એ “સુપ્રીમ કોર્ટ” તરીકે જાણખાતી) એના ચુકાદામાં આ વાતનો ફાડ પાડતાં કહ્યું કે “કોઈ પણ વ્યક્તિ ગમે તેટલી જીંવી હોય, એનો દરજ્જો ગમે તેટલો મોભાવણો હોય છતાં પણ ક.૧૩ની વ્યાવહારિક પ્રણાલીઓને જાળવવાની કાર્યવાહીમાંથી એને મુક્તિ ન અળી શકે.”

મહારાજ લાયબલ કેસે એવી સૈદ્ધાંતિક પ્રણાલી જીતી કરી કે કાયદાની દૃષ્ટિએ સૌ કોઈ હિંદીઓ સરખા છે. માત્ર “હિંદીઓ” જ એટલા માટે કે રંગદેખશના ભયકર જવરથી પીડાતા બ્રિટિશ શાસકો હિંદીઓને એમની સમાન કે સમકક્ષ ગણતા ન હતા. “દલ્હમ્” બિલ” જેવા ધારાઓના ટેકામાં અને હિંદીઓને એક “હક્કાઈ જાત” તરીકે ગણીને એમને અન્યાય કરતા કાયદાઓ સામે હિંદીઓને લવિષ્યમાં લડત આપવાની હતી. આમ છતાં પણ મહારાજ લાયબલ કેસે ૧૯ મા સૌકાના મધ્યભાગમાં

પશ્ચિમ

એપ્રિલ/૧૯૬૦

૧૩

જે રીતે “સોશિયલ પ્રતિપાલ”ના સૌકાઓ-જૂના સિદ્ધાંતને ફટકા માર્યો તે જમાનાની દૃષ્ટિએ નવું હતું.

મહારાજ લાયબલ કેસમાં કરસનદાસનો વિજય એમનો વ્યક્તિગત વિજય જ નહોતો, એ નવા વિકસતાં જતાં સામાજિક મૂલ્યાંકનોનો વિજય હતો.

કરસનદાસનું જીવન અને એમણે લડેલા મહારાજ લાયબલ કેસ ૧૯ માં સૌકાના સમાજસુધારાના આંદોલનનું મહત્ત્વનું અંગ હતાં. કરસનદાસે ધર્મચુરુઓ કે એમની ન્યાત સામે કદી પણ નમતું ન જોખ્યું, ન તો એમણે નર્મદની જેમ સુધારાના વિચાર ફેરવ્યા. એમણે એક વાર કહ્યું હતું કે “મહારાજો સાથે મારું કોઈ અંગત વેર નથી.” આ વસ્તુરિયતિ બતાવે છે કે એમની લેડાઈ વ્યક્તિગત નહિ, પણ મૂલ્યો અને મિલ્લતોની લડાઈ હતી, ૨૮ ઓગસ્ટ, ૧૮૭૧ ને દિવસે ૩૯ માં વર્ષે લીમડીમાં એમનું અવસાન થયું એના થોડા દિવસ પહેલાં એમણે જે કહ્યું હતું તે અત્યંત સચક હતું. એમણે કહ્યું હતું કે “હું ધારું છું કે મેં મારાં જોખા જ્ઞાનવાળા દેશી બાઈઓ પ્રત્યે મારી ફરજ બજાવી છે, તેમ કરવામાં મેં કોઈને મારા દુરમન કર્યા હોય તો તેમ કરવાનો મારો હેતુ ન હતો. સાડું અને પરાપકારી કામ કરતાં તેમ થયું એ મારે પરમેશ્વર પાસે હું જ્ઞાન અને ક્ષમા માગું છું.” કરસનદાસ મૂળજી ૧૯ માં સૌકાના સમાજસુધારાના એક સાચા પ્રતીકરૂપ હતા.

પાઠટીપ

૧. આર. એલ. રાવળ, ‘સોશિયો-રિલિજિયસ રિફોર્મ’ સુવર્ણેન્દ્રસ ઇન ગુજરાત ડ્યુરિંગ ધ નાઈટી-થ સેન્યરી’ (દિલ્હી, ૧૯૮૭), પૃ. ૨૫૬
૨. વધુ વિગત માટે જુઓ, મહીપતરામ રૂપરામ, ઉત્તમ કપોળ : કરસનદાસ મૂળજી-ચરિત્ર (અ’ વાદ, ૧૮૭૭); બી. એન. મોતીવાલા, ‘કરસનદાસ મૂળજી, (બૌદ્ધ, ૧૯૩૫)
૩. મકરંદ મહેતા અને અન્યુત યાચિક, ‘કરસનદાસ મૂળજી જીવન-નોંધ’ (અ’ વાદ, ૧૮૭૩), પૃ. ૧૩
૪. એજન, પૃ. ૨૨-૨૩
૫. “મહારાજ લાયબલ કેસ તથા તેની સાથે સંબંધ રાખનાર બાટીયા કોન્સિપરસી કેસનો રિપોર્ટ” અથવા હેવાલ”, બીજી અવૃત્તિ (મુંબઈ, ૧૮૭૯).
ઉપરોક્ત ગ્રંથમાંથી આ અવતરણ લેવામાં આવ્યું છે.
૬. એજન
૭. મકરંદ મહેતા, ‘મહારાજ લાયબલ કેસ : એ સ્ટડી ઇન સોશિયલ મેઈન્ડ ઇન વેસ્ટર્ન ઇન્ડિયા ઇન ધ નાઈટી-થ સેન્યરી’, ‘ઈન્ડો-ઈન્ડિયન કલ્ચર’, વૉ. ૧૯, નં. ૪, જાન્યુઆરી, ૫-૭૧, પૃ. ૨૬-૩૯

પૌરાણિક વંશાવલીઓ

કે. કા. શાસ્ત્રી

યુરોપીય વિદ્વાનો આપણા દેશમાં આઠ્ઠા અને પૌરસ્ત્ર વિદ્યાઓનો અભ્યાસ કરી એમાં નિષ્ણત પણ બન્યા ત્યારે વૈદિક સંહિતાઓથી લઈ મહાભારત-રામાયણ-પુરાણોના વિષયમાં કહેતા રહ્યા કે એમાં આવતી બધી જ હકીકતો મનઘડત છે. એ લોકો જ આપણે ત્યાં સ્થપાયેલાં મહાવિદ્યાલયોમાં પ્રોફેસર થયા અને એમણે ભારતીય વિદ્યાર્થીઓને તૈયાર કર્યા તેથી એમના અર્થ અને એમના દ્વારા મળેલા શિક્ષણના પ્રભાવમાં આપણા નવા વિદ્વાનો આઠ્ઠા અને એમની જ દૃષ્ટિથી જોતા થયા. આ નવા વિદ્વાનોના લખેલા અર્થો અને લેખોમાં આપણને આજ દિવસ સુધી એ જોવા-અનુભવવા મળે છે. જરા મોરેલા આવેલા યુરોપીય વિદ્વાનો પૂર્વગ્રહથી મુક્ત પણ આઠ્ઠા અને સ્વતંત્રતાથી વિચારતા થયા. આવા વિદ્વાનોને હાથે થયેલા સંશોધનઅર્થોમાં આપણને નવી વિચારસરણીનાં દર્શન થવા લાગ્યાં. આવા એક પ્રયત્નના ફલસ્વરૂપે ભારતીય પ્રાચીનતમ રાજવંશો અને ઋષિઓના વિષયમાં કલકત્તાની હાઈકોર્ટના ભૂતપૂર્વ ન્યાયમુર્તિ એફ. ઈ. પાર્કિંટરે જે મહત્વનું સંશોધન 'એન્થ્રોપોલોજીકલ ઇન્ડિયન હિસ્ટોરિકલ ટ્રેડિશન' (૧૯૨૨) શીર્ષક અર્થમાં આપ્યું છે તેનો નિર્ણય આપવાનો આ પ્રયત્ન છે.

વૈદિક સંહિતાઓ બ્રાહ્મણ આરણ્યકો ઉપનિષદો મહાભારત-રામાયણ અને પુરાણાદિ સાહિત્યમાં લાંબા સમયના ગાળામાં અનુશ્રુતિઓ વિકસતી રહી હતી તેઓમાંથી હજારોની સંખ્યામાં નાનાં મોટાં કથાનક સંગ્રહોલા જોવા મળ્યાં છે. અનુશ્રુતિઓ એટલે કે કિંવદંતિઓ-કંતકથાઓ ઉપરથી આવાં કથાનક રચાઈને સંગૃહીત થયેલાં હોઈ એમાં અસ્વાભાવિક ચમત્કારિક વર્તાવો પણ કેટકેશણે એકના એક કથાનકનાં એકથી વધુ જુદાં જુદાં સ્વરૂપે પણ અપાયેલા જોવા મળે છે. આમાંથી શુદ્ધ ઇતિહાસ તારવવા જારી વિકટ છે. આમ છતાં પણ એ અશક્ય નથી. આ રીતે જોવાના પ્રયત્નોમાં શ્રી. પાર્કિંટરનો પણ નોંધપાત્ર પ્રયત્ન છે. ઉપરના અર્થની પૂર્વે 'પુરાણ ટેક્સ્ટ ઓફ ઇલિ એઈન્' (૧૯૧૨) પણ આવો જ મહત્વનો પ્રયત્ન છે.

શ્રી. પાર્કિંટરે આ જોઈ અર્થોમાં મહાભારત-રામાયણ અને મહત્વનાં પુરાણોમાં અપાયેલી રાજવંશોની વંશાવલીઓનો ધનિષ્ઠ અભ્યાસ કરી બની શકે તેટલી ચોખ્ખી કરી આપવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. એ કરવાની સાથે સમકાલમાં થયેલા ઋષિઓને સાચવી આપવાનો પ્રયત્ન પણ કર્યો છે. વૈદિક સાહિત્યમાં પણ રાજવંશો અને ઋષિઓ નોંધાયેલા છે તેઓનો મેળ પણ પૌરાણિક વંશાવળીઓ સાથે મેળવવાનો એમના શુભ પ્રયત્ન છે.

એમણે બે પ્રકારની પરંપરા અનુશ્રુતિઓની બતાવી છે : ૧. ક્ષત્રિયોની પરંપરાની અને ૨. બ્રાહ્મણોની પરંપરાની. એઓ ક્ષત્રિયોની પરંપરાને વધુ વિશ્વસનીય કહે છે. ત્યારે બ્રાહ્મણોની પરંપરાને ઝોઝામાં ઝોઝી વિશ્વસનીય કહે છે. બ્રાહ્મણોની પરંપરા એ હકીકતમાં તો 'સ્વતંત્ર પરંપરા' છે. એમને એનો ખ્યાલ નથી એમ નથી, પણ નષ્ટ થઈ ગયેલી પરંપરાનું પુરાણાદિ સાહિત્યમાં સંકલન કરનારા બ્રાહ્મણ વિદ્વાનો જ હતા એવું શ્રી. પાર્કિંટરનું મંતવ્ય સ્પષ્ટ થયેલું હોઈ એમણે આ પાછલી પરંપરાને 'બ્રાહ્મણ પરંપરા' કહી છે. આપણે ત્યાં આમાંથી સત્ત્વ તારવવું છે તેથી વંશાવલીવિષયક એમનાં તારણ જ અહીં રજૂ કરવાનો એક નાનો પ્રયત્ન કરવામાં આઠ્ઠો છે.

પથિક

એપ્રિલ/૧૯૬૦

૧૫

વંશાવલીઓ વંશાવલીઓના રૂપમાં મહાભારત-રામાયણ-હરિવંશ ઉપરાંત વાયુ-ભક્ષાંગ-મત્રય-બ્રહ્મ-વિષ્ણુ-ભાગવત-પદ્મ-કૂર્મ-મોક્ષ-કેય-વરાહ-બૃહન્નારદીય-અગ્નિ-ગુરુ-અગ્નિ-ભવિષ્ય એ પુરાણો સાથેસાથ શ્વેતપથ બ્રાહ્મણ વગેરે બ્રાહ્મણગ્રંથોની પણ સહાય લઈ રજૂ કરી છે. નામોની સમાનતા, નામોના પાઠાંતરો વિદ્યુતિઓ બ્રાતિઓ વગેરેમાંથી શુદ્ધ કે શુદ્ધકલ્પ નામો તારવવાનું ભારે વિકટ કાર્ય એમણે કહ્યું છે. એમનો વિશિષ્ટ પ્રયત્ન તો જુદા જુદા રાજવીઓની અન્ય વંશોના રાજવીઓ અને ઋષિઓ સાથેની સમકાલીનતા શોધી કાઢીને વંશાવલીઓના કોઠાઓમાં આપેલ છે એ છે. એમણે જે રાજવીઓ નિરપવાદ રીતે સિદ્ધ કલા છે તેવાં નામોની આગળ-કરી મેં બતાવ્યા છે, જે રાજવીઓ સુપ્રસિદ્ધ છે તેમનાં નામ પછી * ફેદી કરી એ બતાવ્યા છે.

આગળ જતાં પહેલા કોઠામાં જુદા, જુદા વંશોની સમાંતર વાદીઓ આપવામાં આવી છે. કેઈ વંશ વચ્ચે અટકી પડેલા હોય અને પછીની જગ્યા કોરી પડતી હોય ત્યાં તથા રાજવંશ શરૂ થતા હોય તો એવાઓને સમાવવાના પણ પ્રયત્ન જોવા મળશે. પહેલો કોઠો મહાભારત-યુદ્ધ સુધીના રાજવંશોનો છે.

ખીલ કોઠામાં ઉપરના જ અનુસવાનમાં પોરવો અને વિદેહો તથા અન્ય નોંધપાત્ર રાજાઓ પોરવવંશના છેલ્લા ૧૦૦ માં અધિસીમકૃષ્ણ સુધીના સમકાલીન ઋષિઓ આપવામાં આવ્યા છે. ઋષિ-પરંપરામાં ભારે સુરકલાં મૂળ નામ અને ગોત્રનામનાં છે. આપણે 'વાસક' 'વિશ્વામિત્ર' 'ભરદ્વાજ' 'મજ' વગેરે ઋષિનામો જોઈએ તો અનેક પદીઓના રાજવીઓના સમકાલમાં આ નામો જોવા મળતાં હોય છે, જેના આરંભ વૈદિક સાહિત્યોમાં જોવા મળે છે. શ્રી. પાંજીટરે સમકાલીન ગોત્રનામ સાથે મૂળનામ પણ નક્કી કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે એનો ખ્યાલ આ ખીલ કોઠાથી સરળતાથી આવશે.

ત્રીજા કોઠામાં ઋષિઓની આનુપૂર્વા આવી છે. કોઠામાં કામક અંકો આપવામાં આવ્યા છે તે રાજવંશોના ૧ અંકવાળા કોઠામાંના અંકોના ક્રમના છે. આનાથી તે તે અંકના રાજવીઓના સમકાલના ઋષિઓ કોણ હતા એ સરળતાથી સમજી શકાશે.

ત્રણે કોઠા પૂરા થતા ગોણુ રાજવંશોનાં આછો ખવાલ આપવામાં આવ્યો છે. તે તે નામની આગળના અંક રાજવીઓના હોય તો એ ૧ અંકવાળા કોઠાના સમઝરા અને ઋષિઓનાં નામોની આગળના છે તે ૩ અંકવાળા કોઠાના સમઝરા.

રાજવંશોમાંના તે તે રાજવી કે કોઠાઓના ઋષિઓ કયા સમયમાં થયા એ કહેવું ભારે વિકટ છે, શ્રી. પાંજીટરે પદીનામમાં તે તે રાજવીના સરરાશ રાજ્યકાલ બતાવતાં વધુમાં વધુ ૧૮ વર્ષોનો અને એ.છામાં આછો ૧૨ વર્ષોના હોવાના મત બતાવ્યા છે (૧. ૧૮૨-૧૮૩). શ્રી. પાંજીટરે મહાપદ્મ નંદના રાજયાભિષેકથી લઈ ભારતયુદ્ધ સુધીના ગણાના સમય ઇ.પૂ. ૯૫૦ (૧.૧૮૨) આપ્યા છે. કોઠામંક ૧ માં ધૃતરાષ્ટ્ર સુધી ૯૩ અંક આપ્યા છે. સરરાશ રાજ્યકાલ ૧૮ વર્ષનો ગણતાં ૧૧૭૪ વર્ષ આવે, જે ૯૫૦ માં મળતા ઈ. પૂ. ૨૨૨૪ થી ૧૧૭૪ વર્ષ મળતા રાજ્યકાલના આરંભનું આવે. મનુ અનુશ્રુતિનું પાત્ર છે અને સાચો આરંભ તો 'ઈક્ષ્વાકુ'થી થાય છે, અર્થાત્ ઈક્ષ્વાકુનો રાજ્યકાલ આશરે ઈ.પૂ. ૨૬૦૬ આસપાસથી આવે. એક 'ઈક્ષ્વાકુ' નામ ઋગ્વેદ(૧૦-૬)ના હસમા મંડળમાં જોવા મળે છે. વૈદિક સહિત્યોમાં અનેક રાજવીઓનાં નામ મળે છે, ઋગ્વેદના પ્રાચીન ભાગ ઈ.પૂ. ૮૦૦૦ થી ૧૦૦૦૦ વર્ષ ઉપરના હોય તો તથા ભાગ અને પછીની સહિત્યો ઈ. પૂ. ૨૦૦૦ સુધી આવી રહે. ઋગ્વેદનું હસમું મંડળ ઈ.પૂ. ૨૬૦૬ પછીનું માનવું પડે, જે યાજ્ઞમિના અંદાજે ઈ.પૂ. ૪૦૦૦ થી ૬૦૦૦ ના ગણામાં પડે છે. આ પ્રકારના ગૂંચવાડામાંથી મુક્ત થવું હોય તો મનુના

કહેવાતા પુત્રોથી મહાભારત-યુદ્ધ સુધીમાં ૯૩ પેઢી સળંગ ગણી છે તે સળંગ ન ગણતાં વચ્ચે વચ્ચે અનેક ઠેકાણે પેઢીનામે તૂટી ગયેલાં સંભવે. પેઢીનામાં સંક્રમિત કરનારા વહીવંચાઓએ ખાડા ન બતાવતાં પેઢીઓ સળંગ કરી નાખી છે. રામાયણમાં આ તુટણાં ચલુ પેઢીનામાંમાં પણ જોવા મળે છે. પૂરુ-વંશમાં પણ વચ્ચે ૨૦ થી ૪૩ માં દુબંત વચ્ચે ૨૨ નામ ખંડિત થયેલાં અનુભવાય છે. આમ શ્રી. પાન્નિટરે આપેલી સમયમર્યાદા ગંભીર વિચાર મળી લે છે. અહીં તો એમની શુભનિષ્ઠા-વાળો પ્રયત્ન જ બતાવ્યો છે.

ઉપરનું છપાઈ ગયા પછી એક સરતચૂક પ્ધાનમાં આવી છે. જે ૯૩ માં ધૃતરાષ્ટ્રને ગણવાની કહીને, ભારત-યુદ્ધના સમયને પ્ધાનમાં લેવાનો હોઈ (પૂ. ૧૮૨) ૯૫ માં અભિમન્યુ સુધી આવવું જોઈએ, એટલે ૩૬ વર્ષ ઉમેરાતાં મનુના રાજવંશના આરંભનું વર્ષ ૨૧૨૪+૩૬=૨૧૬૦ ઈ.પૂ.નું થાય. આનાથી કાંઈ ખાસ ફેરફાર પડતો નથી. આપણી સામે ભારે ગૂંચવણ ભરેલો પ્રશ્ન એ છે કે છેક ઋગ્વેદ સંહિતાથી લઈ શ્રૌતસૂત્રોના સમય સુધીના વંશાવલીઓમાં આવતા અનેક રાજવીઓનાં નામ આવે છે. એટલું ખરું છે કે વૈદિક સંહિતાએના સમય પછી બ્રાહ્મણ-આરણ્યકો-પ્રાચીન ઉપનિષદો-શ્રૌતસૂત્રોની રચના થઈ છે. કદાચ સતપથ બ્રાહ્મણ શ્રૌતસૂત્રોનું સમકાલીન હોય, પરંતુ અહીં ઋગ્વેદસંહિતાને પ્ધાનમાં લઈને તે પોરવવંશનો પ૩ મો અન્નમોહ ઋગ્વેદ(૪-૪૪-૬)માં જોવા મળે છે, જે ભારતયુદ્ધ પહેલાં ૭૭૪ વર્ષ ઉપર થયેલો પેઢીનામા પ્રમાણે આવે, તો મનુના અસ્તિત્વનો સ્વીકાર કરતાં એનો ઉદ્ભવ ઋગ્વેદ(૧-૮૦-૧૬)માં થયેલો હોઈ અને ઈદ્રાકુવંશના આદ્યપુત્ર ઈદ્રાકુનો ઉદ્ભવ ઋગ્વેદ(૧૦-૬૦-૪)માં થયેલો હોઈ (એક, ઋગ્વેદનાં મંડળ ૧ અને ૧૦ પ્રમાણમાં મોડાનાં ગણાય છે એટલે ઈ.પૂ. ૨૬૬૦ થી લઈ ઈ.પૂ. ૧૭૨૪ સુધીના ગાળામાં ઋગ્વેદનો વિકાસ થયો કહેવા પડે.) ભારતયુદ્ધનો સમય ઈ. પૂ. ૯૫૦ ગણવામાં આવે તો છાંદોગ ઉપનિષદ(૩-૧૭-૬)માં કૃષ્ણ દેવકીપુત્રનો નિર્દેશ થયેલો હોઈ જાં. ઉપ.ને એમના પછી ગણતું પડે. શ્રી. પાન્નિટરે વિષ્ણુપુરાણ અને ભાગવતમાં મહાપ્રસ્નાનંદ અને પરીક્ષિતના રાજ્યાભિષેક સુધીના ગાળાનો ૧૦૫૦(૧૦૧૫?)નો સમય નોંધીને પણ સ્વીકાર્યો નથી. નવ નંદોનાં વર્ષ ૮૦ ગણ્યાં છે, એ હકીકતે ૧૦૦ નોંધાયાં છે, એટલે ચદ્રગુપ્ત મોર્ય ઈ.પૂ. ૩૨૨ માં ગાદીએ આવેલો સ્વીકારાયેલો હોઈ પરીક્ષિતના જન્મ સુધીનો સમય ૧૦૫૦+૩૨૨+૧૦૦=૧૪૭૨ ઈ.પૂ. આવે. આમ એ સમય અંદાજે ઈ.પૂ. ૧૫૦૦ આવવાસનો આવે. જાં.ઉપ.નો સમય પણ આ આવી શકે, તો મનુને જતા કરિય તોયે ઈદ્રાકુ તથા પુરુવા(ખને ર અંકના)નો સમય પ્રમાણમાં પાંચસો સાડા પાંચસો વહેંતો જાય, એટલે કે અંદાજે ઈ.પૂ. ૩૦૦૦ વર્ષ ઉપર જાને વંશધરોનો સમય આવે. ઋગ્વેદનાં ૧ અને ૧૦ નો સમય આ પછીનાં વર્ષોમાં પ૩ મા અન્નમોહ સુધીના આશરે ઈ.પૂ. ૨૨૦૦ સુધીમાં આવે. આની સામે વાકોમાં અને તિલક મહારાજ નડે છે. વાકોળી ઋગ્વેદનો સમય ઈ.પૂ. ૪૦૦૦ થી ૬૦૦૦ અને તિલક મહારાજ ૮૦૦૦ થી ૧૦૦૦૦ કહે છે. આ ગાળાનો ઉકેલ એક જ રીત શક્ય છે કે પેઢીનામાંમાં ઈદ્રાકુ-વંશને મોટા ભાગે નામે તૂટ્યા વિનાનો કહ્યો છે, વાદ્યોને પકુલગમય એ રીતે જ, અ અંધાં નામે વચ્ચે રાજવીઓનાં નામતૂટી ગયાં છે. સૂતોએ (વહીવંચાઓએ) પરંપરાથી જે નામ મળ્યાં તેને, વચ્ચેના ખાંચા બતાવ્યા વિના સળંગ જ, નામાવલીએ આપી. આમ વંશાવલીએ તૂટક છે એમ કહેવામાં કાંઈ પણ અયુક્ત નથી લાગતું.

: ૧ : :

મહાભારત યુદ્ધ સુધીના રાજવંશ

	ઈક્ષ્વાકુ	વૈશાલીનો	વિદહનો	ધૌરવો	યાદવો	કૌરવો
૧	મનુ	મનુ	મનુ	મનુ		
૨	ઈક્ષ્વાકુ*	નાભાનેદિય	ઈક્ષ્વાકુ*	ઈલા-સુલુચન		
૩	વિક્રાંતિ-શશાદ		નિમિ	પુરુરવા*		
૪	-કાકુરથ			આયુ*		
૫	-અનેના		મિથિ-જનક	તદુષ*		
૬	પૃથુ	ભલ્લદન		-યયાતિ*	-યયાતિ*	-યયાતિ*
૭	વિષ્ણુ			પૂરુ*	યદુ	યદુ
૮	આર્દ્ર	વત્સપ્રી	ઉદાવસુ	જનમેજય-૧	કાકુ	સહસ્રજિત
૯	યુવનાથ-૧			પ્રાચીનવાન		
૧૦	શ્રાવસ્ત			પ્રવીર		
૧૧	બૃહદ્રથ		નંદિવંશીન	મનસ્યુ	શ્રીમનવાન	શતજિત
૧૨	કુવલાથ	પ્રાંશુ		અભયદ		
૧૩	દદાથ			સુધન્વા-ધુંધુ		
૧૪	પ્રમોદ		સુકેતુ	બહુગવ	રત્નાકિ	કૌરવ
૧૫	હર્થથ-૧			સંયાતિ		
૧૬	નિકુલ	પ્રભાનિ		અહંયાતિ		
૧૭	સંહતાથ		દેવરાત	રૌદ્રાથ	રુપદ્રથ	ધર્મનેત્ર
૧૮	અકૃષ્ણાથ			-ત્રયેય		
૧૯	-પ્રસેનજિત			-મતિનાર	-ચિત્રરથ	કુંતિ
૨૦	-યુવનાથ-૨	ખનિત્ર	બૃહદ્રથ	તંસુ	-શશાંગિદુ*	
૨૧	-મોષાતા*				પૃથુથવા	સાહજ
૨૨	-પુરુકુતસ*				આંતર	
૨૩	-ત્રસદસ્યુ		મહાવીર			મહિમાન
૨૪	સંભુત	કુપ			સુધરા	
૨૫	અનરથ					-ભદ્રપ્રેમ્ય*
૨૬	ત્રસદથ		ધૃતિમાન		ઉશના	
૨૭	હર્થથ-૨					-કુર્મ
૨૮	વસુમત(-ના)	વિશ્વ			શિનેય	કનક
૨૯	ત્રિધન્વા		સુધૃતિ			
૩૦	-ત્રયપરુષ				મરુત	કૃતવીર
૩૧						-અભ્યુત
૩૨	-સત્યવ્રત- ત્રિશંકુ*	વિવિંશ	ધૃષ્ટકેતુ		કંભલબહિષ	
૧૮			એપ્રિલ/૧૯૬૦			પથિક

: ૧ :					
મહાભારત ચુક સુધીના રાજવંશ					
પુર્વે સુ	કાન્યકુબજ	દ્રુહ્યુ	કાશી	આનંધ-વા.	આનંધ-ઈ.
					૧
					૨
	પુરૂરવા*				૩
	અમાવસુ				૪
		નાહુધ*			૫
-યયાતિ*		દાનવૃક્ષ		-યયાતિ*	૬
પુર્વે સુ		દ્રુહ્યુ		અનુ	૭
				અનુ	૮
	ભીમ		સુતહોત		૯
				સુભાનુ	૧૦
		બામુ	કાશી		૧૧
				કાલાનભ	૧૨
વર્ણ	કાચનપ્રભ				૧૩
			દીર્ઘતપા		૧૪
				સુજય	૧૫
		સેતુ	ધન્વ		૧૬
					૧૭
	સુહોત		ધન્વતરિ	પુરંબય	૧૮
					૨૦
મર્ક		-અંગાર	કેતુમાન-૧		૨૧
				મહાસાલ	૨૨
	-ગદ્ગદ*	ગાંધાર	ભીમરથ		૨૩
	સુતહ			મહામના	૨૪
	અબક		-દિવોદાસ-૧	મહામના	૨૫
	અભાકાંધ	ધર્મ	-અષ્ટારથ	ઉશીનર	૨૬
				શિવિ	૨૭
મેભાનુ	કૃષ્ણ				૨૮
	કૃષ્ણ-કૃષ્ણિક	ધૃત		-કેકય	૨૯
	-પ્રાણિ*				૩૦
				કુપદથ	૩૧
	-ત્રિઆમિત૦	કુર્મ			૩૨
પથિક			એપ્રિલ/૧૯૬૦		૧૬

: ૧ :

મહાભારતયુદ્ધ સુધીના રાજવંશ(ચાલુ)

	ઈદવાકુ	ગૌશાલીનો	વિદેહનો	પૌરણ	યાદવો	કૌલ્યો
૩૩	-હરિશ્ચંદ્ર*					જયધ્વજ
૩૪	રોહિત				દુર્યોધન	તાલજંધ
૩૫	હરિત, ચંચુ	ખનીનેત્ર	હર્ષશ્વ			
૩૬	વિજય				પરાવ્રત	-વીતહોત્ર
૩૭	રુરુક					
૩૮	વૃક	-કરંધમ	મરુ		જ્યામવઃ*	અનંત
૩૯	-ખાલુ(અસિત)	-અવીક્ષિત				દુર્જય
૪૦		-મરુત*			-વિદર્ભ	સુપ્રતીક
૪૧	-સગર*	નરિધ્યંત	પ્રતીધંક			વૈદર્ભ-એદિ
૪૨	અસમૈજા	દમ			કૃત્યભીમ	કાશિક
૪૩	-અંશુમાન				કુતિ	ચિદિ
૪૪	દિલીપ-૧	રાષ્ટ્રવર્ધન	કીર્તિરથ	-દુષ્યંત*	ધૃષ્ટ	
૪૫	ભગીરથ*	સુધૃતિ		ભારત*	નિર્જીતિ	
૪૬	શ્રુત	નર		(ભરહાજ)	વિદુરથ	
૪૭	નાભાગ	કેવલ	દેવમીદ	વિનય	દશર્હ	
૪૮	અંખરીપ*	ખંધુમાન		ભુવમન્યુ	વ્યોમા	
૪૯	સિંહુદીપ	વેગરાન		બૃહત્કેત	અમૃત	
૫૦	અયુતાયુ	શુભ	વિશુભ	સુહોત્ર	વિકૃત	
૫૧	મરુપથ			હરતી	-ભીમરથ	-વીરખાલુ
૫૨	સર્વકામ	-ગુણમિંદુ*			મથવર	-સુખાલુ
૫૩	સુદાસ	વિશ્વતા	મહાધૃતિ	અવરમીદ*		
૫૪	મિત્રસર-કદંભાપપાદ*	વિશાસ*			દશાવ	અકાદશરથ
૫૫	અરમક	દેમન્યંદ્ર				
૫૬	મૂલક	સચંદ્ર	કીર્તિરાત	ઉકલ-૧	શકુનિ	
૫૭	શતરથ	ધૃતશ્ચ			કરંભ	
૫૮	એસાંવક-વૃહશ્ચર્મા	સંગય				
૫૯	વિશ્વસહ-૧	સહદેવ	મહારોમા		દેવરાન	
૬૦	દિલીપ-૨-ખટ્વાંગ*	કૃશાશ્વ			દેવત	
૬૧	દીર્ઘખાલુ		સ્વર્ણશોભા		મધુ*	
૬૨	રઘુ*	સોમદત્ત			પુરુવશ	
૬૩	અજ	જનમેજય	હરવરોમા		પુરુદાન	
૬૪	-દશરથ*	-પ્રભતિ(સુમતિ)	સીરધ્વજ		જેષ્ઠ (અંશુ)	

૨૦

એપ્રિલ/૧૯૬૦

પદિક

: ૧ :

મહાભારત સુદ્ધ સુધીના રાજવંશ(ચાહુ)

તુર્વસુ	કાન્યકુબજ	કુહુ	કારી	આનંધ-વા.	આનંધ-ધ.
					૩૩
ત્રિસાનુ	અષ્ટક			હેમ	૩૪
		પ્રયેતા			૩૫
	લોહિ				૩૬
					૩૭
		સુચેતા	-હથાથ	સુતપા	૩૮
			-સદેવ		૩૯
-કરંધમ			-દિવોદાસ-૨		૪૦
-મરુત			-પ્રતદનક	-પલિક	૪૧
			વત્સ		૪૨
-કુબ્યંત			-અક્ષકંક	-અંગ	૪૩
					૪૪
			સત્પતિ		૪૫
			સુતીય		૪૬
				દિવોદાસ	૪૭
			હેમ		૪૮
					૪૯
ઉ. પાંચાલ દ. પાંચાલ		દ્વિમીદો	કેતુમાન-૨		૫૦
			સુકેતુ	દિવિરથ	૫૧
અજમીદ	અજમીદ	દ્વિમીદ			૫૨
			ધર્મકેતુ	ધર્મરથ	૫૩
					૫૪
નીલ	બૃહદ્રસ	યવીનર			૫૫
સુશાંતિ	બૃહદ્વિધુ		સત્યકેતુ		૫૬
પુરુગનુ	બૃહદ્ભાનુ	ધૃતિમાન		ચિત્રરથ	૫૭
રુક્ષ	બૃહત્કર્મા		વિભુ		૫૮
ભુવંધ	જયદ્રથ	સત્યધૃતિ			૫૯
સુદગલ	વિશ્વજિત	દદનેભિ	સુવિભુ	સત્યરથ	૬૦
(અદિલ)					૬૧
વધ્રંધ	સેનજિત	સુવર્મા	સુકુમાર		૬૨
દિવોદાસ	રુચિરાધ	સાર્વભૌમ			૬૩
મિત્રધુ	પૃથુષેષ		બૃહકેતુ	-લોમપાદક	૬૪
પથિક			એપ્રિલ/૧૯૬૦		૨૧

: ૧ :

મહાભારતયુક્ત સુધીના રાજવંશ(યાદ)

ક્રમવાક્ય	વૈશાલીના	વલ્લભના	પૌરવો	યાદવો	કૌલ્યો
૬૫ -રામ૦		ભાનુમાન		સત્વાન	
૬૬		પ્રભુમન-શતભુમન		-બીમ (સત્વાત)	સાત્વાત
૬૭ -કુશ		મુનિ		-અંધક	કૃષ્ણ
૬૮ અતિથિ		ગિર્જવહ્ન			
૬૯ નિષય		સનધ્વજ	મંવરણ	કેકર	
૭૦ નંત્ર		શકુનિ			
૭૧ નભા		અંજન	-કુરુ*		
૭૨ પુંડરીક		ઋષભિત			
૭૩ ક્ષેમધન્વા		અરિષ્ટનેમિ	પરીક્ષિત-૧	કૃષ્ણ	
૭૪ દેવાનીક		શ્રુતાયુ	જનમેજય-૨		
૭૫ અહીનયુ		સુપાર્થ			
૭૬ પારિપાત્ર		સંજય	વિદુરજ		દેવમીડુપ
૭૭ દલ, યલ		ક્ષેમારિ	સાર્વભૌમ	કપોતરામા	
૭૮ ઉક્રંથ		અનેના	જયસેન		
૭૯ વજનાભ		મીનરથ	અરાધી		
૮૦ શંખન		સત્પરથ	મહાભૌમ	વિદ્યેમા	
૮૧ વ્યુષિતાથ		ઉપયુરુ	અયુતાયુ		
૮૨ વિશ્વસહ-૨		ઉપયુપત	અક્રોધન		
૮૩ -હિરણ્યનાભ		સ્વાગત	દેવાતિથિ	નલ	
૮૪ પુંપ		સુવર્ચા	કુલ્લ-૨		
૮૫ ક્રુવસંધિ		શ્રુત	બીમસેન		
૮૬ સુસ્થન		સશ્રુત	દિલીપ	અભિજિત	
૮૭ અન્નિવર્ણ		જય	-પ્રતીપ*		
૮૮ શીઘ્ર		વિજય			
૮૯ મરુ		ઋષુ	(ઋષિપેણ)	પુતર્વસુ	શ્વર
૯૦ પ્રસુશ્રુત		સુતપ	-શંતવુ*		
૯૧ સુસંધિ		વીતહંચ	-(ભીષ્મ)		
૯૨ અમર્ષ, સહસ્વાન		ધૃતિ	વિશ્વિવર્ચા	-ઉમસેન	-ચસુદેવ*
૯૩ વિશ્રુતવાન		બહુલાથ	-ધૃતરાષ્ટ્ર*, -પાંડુ	-કંસ*	
૯૪ -પ્રહૃદ્બલ		-કૃતક્ષણ	-કૌરવો*, -પાંડવો*		-કૃષ્ણ*
૯૫ -પ્રહૃતક્ષય			-અભિમન્યુ		-સાંધ

૨૨

એપ્રિલ/૧૯૯૦

પંચિક

: ૧ :
મહાભારતયુદ્ધ સુધીના રાજવંશ(ચાલુ)

પુર્વક	કાન્યકુબજ	કુલુ	કાશી	આનંદ-વા.	આનંદ-ઈ.
ગૈત્રી-સોમ	પાર-૧	મહાપૌરવ			૬૫
સુજય	નીપ		વેણુહોત્ર		૬૬
અયવન					૬૭
સુહાસ			ભર્ગ		૬૮
સહદેવ					૬૯
સોમક					૭૦
જંતુ					૭૧
			પૌરવો	પૌરવો	૭૨
			જહનુ	સુધન્વા	૭૩
				સુહોત્ર	૭૪
			સુરથ	અયવન	૭૫
સમર			દુર્યોધન	કૃત	૭૬
			મગધ	ચૈદિ	૭૭
પર-૨	સુપાર્થ	વસુદેવ	વસુદેવ	વૃહદર્મા	૭૮
	સુમતિ	વૃહદ્રથ	પ્રત્યક્ષ		૭૯
પૃથુ		કુશાચ			૮૦
	સન્નતિમાન			વૃહદ્રથ	૮૧
સુકૃતિ	સનતિ	ઝંપભ			૮૨
		પુષ્પવાન		વૃહદ્ભાતુ	૮૩
વિભ્રાજ	કૃત				૮૪
		સત્યહિત		વૃહદ્ભના	૮૫
અશ્વઘ્ન		સુધન્વા			૮૬
-અઘ્નહત*				જયદ્રથ	૮૭
વિષ્વકસેન, ઉદકસેન		ભર્ગ			૮૮
ભદ્રસાટ				દદરથ	૮૯
-જનમેજય	ઉગ્રાયુદ્ધ	સંભવ			૯૦
પૃથત	ક્ષેમ્ય				૯૧
	સુવીર	-જરાસંધ	-દમનયોધ	વિશ્વજિત	૯૨
દ્રોણ, -દુપદ*	દુપંજય				૯૩
અશ્વત્થામા	બહુરથ	-સહદેવ	-શિશુપાલ*	-કર્ણ*	૯૪
બૃહદ્વુઘ્ન, ધૃષ્ટકેતુ		સોમાધિ	-બૃહદેતુ	-દ્રુપસેન	૯૫

(અસંધાન પા-૨ ઉપર)

ઇતિહાસ એક અરછો શિક્ષક. માર્ગદર્શક છે.

અતીતની એક આખી પેઢી જીવનની પાયાની વસ્તુ બાબતોને આધારે
ભયું ભયું જીવી ગઈ :

૧. ભૂતકાળનું ગૌરવ

૨. વર્તમાનની પીડા

૩. ભવિષ્યનું સ્વપ્ન

સાંપ્રતમાં જીવતા આપણા સૌ ઉપર આવનારી પેઢીની અત્યંત જવાબદારી છે.

આપણે ઇતિહાસ પાસેથી મન-બુદ્ધિ-ની આંખ ખુલ્લી
રાખી કંઈ ભણી શકીએ ?

કાન ખુલ્લા રાખી ઇતિહાસ પાસેથી માર્ગદર્શન મેળવી
શકીએ ?
જીવી શકીએ ?

આ દિશાના પ્રયત્નો કરીએ તો આવનારો સમય ઉજાગળ છે.
સૌજન્ય :

એક્સેલ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ, લિ.

૬/૨ રૂવાપરી રોડ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૬

ફોન : ૨૫૮૨૨-૨૩-૨૪

કચ્છ : ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ

વેળાક

શ્રી. ઠાકરસી પુરુષોત્તમ કંસારા

નિવૃત્ત ન્યાયાધીશ-કચ્છ જિલ્લો

અને

નિવૃત્ત અધ્યાપક-લો કોલેજ, મુજ

સ્વ. માનસંગળ પારડે સમારક દ્રશ્ય

મધુવન, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬

પ્રકાશક :

સ્વ. માનસંગજી ખારડ સ્મારક ટ્રસ્ટ વતી

પ્રો. કેશવરામ ડા. શાસ્ત્રી (ટ્રસ્ટી),

મધુવન, એલિસાબિજ,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬

* સર્વ હક્ક લેખકને સ્વાધીન *

પુનર્મુદ્રણ

પ્રત ૧૦૦

વિ.સં.૨૦૪૬

ઈ.સ.૧૯૯૦

કિંમત રૂ.૧૦/-

[‘પથિક’, મન્યુ, ૧૯૮૯ થી એપ્રિલ, ૧૯૯૦ ના અઠામ્યાં ઉદ્દૃષ્ટા]

મુદ્રક :

મહેન્દ્રપ્રસાદ જી. રાવળ,

પ્રેરણા મુદ્રણાલય,

દુસ્તમચલીનો ઢાળ,

મિરજાપુર,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૧

પ્રસ્તાવના

: ૧ :

કચ્છનો ઇતિહાસ જનજાત અને યૌન્યામય છે. કચ્છની સંસ્કૃતિ ઉચ્ચ પ્રકારની અસ્મિતા દર્શાવતી (આગવી) અનેરી છે.

આ નિબંધરૂપનો અભ્યાસગ્રંથ નાની પુસ્તિકામાં સમાયેલો છે. સામાન્ય જનસમાજને કચ્છના પ્રાચીન તેમજ સંઘકાલીન ઇતિહાસ તથા સંસ્કૃતિનો આઠો ખ્યાલ થોડા જ કલાકોના વાચનમાં આપી શકે એ ઉદ્દેશથી જેમ અને તેમ દ્રુકાણમાં બધી આવરમક હકીકતોનું આરોપન કરવામાં આવેલું છે. કચ્છમાં પ્રાચીન કાલથી વસેલ જાતો તથા એમના વંશજો તેમજ કચ્છમાં બહારના પ્રદેશોમાંથી આવેલ લોકો તથા એમના વંશજોએ સળીને કચ્છનો ઇતિહાસ સંસ્કાર્યો છે અને કચ્છમાં આગવી સંસ્કૃતિના સર્જન તથા વિકાસમાં ફાળો આપેલો છે.

કચ્છમાં ચૌદમી સદી સુધીમાં આજે કચ્છમાં રહેતી ઘણી જાતોની પચરંગી પ્રજાના પૂર્વજોનો વસવાટ હતો અને કચ્છી તરીકે એઓ ગૌરવ લેતા. કચ્છી ભાષાનો પણ ચૌદમી સદી સુધીમાં સારો એવો વિકાસ થયો હતો અને વગર સિવાયના પ્રદેશમાં એ કચ્છી પ્રધાન ભાષી તરીકે પ્રચલિત હતી હતી. કચ્છ જહાડથી અહીં વહેતા આવેલ લેણીએ કચ્છને નવા વિચારો તથા કેટલાંક કલાઓનું પ્રદાન કર્યું છે, તો કચ્છી લોકોએ કચ્છ બહારના પ્રદેશોમાં પોતાનાં શૌર્ય દાનવીરતા તથા કલ-કરીગરીનું પ્રદાન કરીને પોતાનું નામ રોશન કરેલું છે તેમજ કચ્છનું ગૌરવ વધારેલું છે.

કાંઈ પણ દેશની સંસ્કૃતિ એ દેશના વાસીઓનાં કાર્યોથી સર્જાય છે ને વિકાસ પામે છે. જે દેશના વાસીઓ ઉચ્ચ વિચાર ધરાવતા હોય છે અને એને આચારમાં મૂકેલો હોય છે, સ્વાર્થ સાથે પરમાર્થભાવના, ઉચ્ચ શીલતા, સાહિત્યિકતા, કલા તરફ પ્રેમ, નીરતા, જ્ઞાનો તથા સમાજના નીચલા વર્ગનાં લોકો તરફ સન્માનભાવના અને આત્મીયતાની ભાવના ધરાવતા હોય તે દેશની સંસ્કૃતિ ઉચ્ચ પ્રકારની, ટકી રહે તેવી અને સર્વત્ર કલ્યાણ સાધનારી હોય છે. ભારતવર્ષની સંસ્કૃતિ આક્રમક (aggressive) નથી, પણ સહિષ્ણુ અને સમન્વયસાધક રહેતી છે. કચ્છમાં એનું દર્શન થાય છે, સર્વે તરફ સદુશ્મતા એ કચ્છના વતનીઓમાં દેખાતો ભારતીય સંસ્કૃતિનો, ઉચ્ચ ગુણ છે. કચ્છમાં માતૃત્વ તથા માતૃ જોવા હરિમન સંતોનું બહુમાન થયેલ છે.

કચ્છના પ્રાચીન કાલના ઇતિહાસના આવેશન માટે સાધનો બહુ જ ઓછા પ્રમાણમાં છે. આજુબાજુના પ્રદેશોના ઇતિહાસની હકીકતો પરથી કેટલાંક અનુમાન તારવી શકાય છે. પહેલી સદીથી ચૌદમી સદી સુધીનો ઇતિહાસ મુખ્યત્વે કરીને દંતકથાઓ, જૂના સમયથી ગવાતા દુહાઓ તથા અન્ય કાવ્યરચનાઓ, શિલાલેખો, દાનપત્રો, જૂના સમયના શાસકોના સિક્કા (કચ્છમાંથી પ્રાપ્ત થયેલ તેમજ બીજા) તથા જૂના પ્રમુખો વગેરેના આધારે લખાયો છે, એ ઇતિહાસગ્રંથો તથા અન્ય વિવિધના ગ્રંથો તેમ લેખો પરસો વર્ષોથી વધારે સમય પહેલાંના બહુ જ ઓછા-કરો. જનશ્રુતિઓ (local legends) ઘણી વાર ચમત્કાર દર્શાવતી અને કલ્પિત વાતો જણાવતી હોય છે તે ઇતિહાસ માટે ઉપયોગી કાવ્ય હકીકતો સાથે સેજલેજ થઈ ગયેલ હોય છે, એટલે સારા અનાજમાં સાથે ભળી ગયેલ કચરો સાફ કરવો પડે તેમ, આવી દંતકથાઓની ચકાસણી જરૂરી અને છે. અહીં એમ કરવા તટસ્થ રીતે નહીં પ્રયાસ કરવામાં આવેલ છે.

: ૨ :

કચ્છનો ઇતિહાસ, કચ્છના સ્થાપત્ય તેમ પુરાતત્ત્વ, કચ્છના વેપાર-ઉદ્યોગ, કચ્છની કલા-કારીગરી વગેરે વિશે જોઈએ તો એ વર્ષો દરમિયાન અંગ્રેજી તથા ફ્રેન્ચી ઇતિહાસલેખો, તથા અન્ય વિદ્વાનોએ પુસ્તકો લખેલ છે. પ્રાચીન સંસ્કૃત ગ્રંથો તથા અન્ય ભાષાના ગ્રંથોમાં, મધ્યકાલીન ફારસી ઇતિહાસ-ગ્રંથો તેમજ અન્ય ભાષાઓનાં પુસ્તકો તથા પ્રવાસલેખોમાં કચ્છની જુઓળ, કચ્છના લોકો તથા અન્ય ખાખતો વિશે કયાંક ઉલ્લેખો થયા છે. ભાટ-ચારણો, મીરો, લોક-કાદિયના લેખકો તથા કવિઓએ કચ્છનાં ઇતિહાસ તથા સંસ્કૃતિ સાથે સંબંધ ધરાવતી કૃતિઓનું અથવા લોક-કાદિયનું સંગ્રહ કરેલ છે. કચ્છ પર ઈ. સ. ૧૮૧૬ થી અંગ્રેજોનું વર્ચસ સ્થપાયું ત્યારથી ઈ. સ. ૧૮૩૫ ની સાલ દરમિયાન કેપ્ટન મેકમર્ડો તથા સર એલેક્ઝાન્ડર બર્નેસે કચ્છની રાજદ્વારી તથા આર્થિક સ્થિતિ અને કચ્છનાં ઇતિહાસ તથા લોક-કથાઓ વિશે જાન-અભ્યાસ કરીને પુસ્તકો અથવા લેખો લખ્યા હતા.

‘કચ્છ દેશનો ઇતિહાસ’ ગ્રંથ સ્વ. આત્મારામ કે. દવેએ લખીને ઈ. સ. ૧૮૭૨ માં પ્રગટ કરેલ હતો. એની પ્રસ્તાવનામાં ખીજી વિગતો સાથે આ પ્રમાણે જણાવેલ છે :

“કચ્છ ખાખત પ્રથમ અંગ્રેજી પુસ્તક સરકાર તરફથી મિમેલેનિઅસ કન્ફર્મેશન કોન્ટ્રેક્ટ વિષય પ્રોવિન્સ ઓફ કચ્છ” નામે બહાર પડ્યું છે તથા ‘કચ્છ જ્ઞાતાં’ નામે એક ગુજરાતી પુસ્તક ખાસ્તર ચતુર્થી શિવજીએ છપાવેલ છે; તથા ફારબસ સાહેબે ‘રાસમાળા’ રચતી વખતે કેલાસવાસી મહારાવશ્રી દેસલજી પાસેથી કેટલુંક જ્ઞાતાં માગેલ તે ઉપરાંત મહારાવશ્રીએ અને કેટલાંક જૂનાં ખંડેરાં જોઈ તથા લખા મીર વગેરે પાસેથી કેટલુંક જ્ઞાતાં એકઠું કરી રાસમાળાના બે ભાગ એવડી એક ખ્યાતની ચોપડી મેળા માધવજી શિવરામને હાથે લખાવેલ છે તે મેળા ચોપડી વચ્ચેજીની મેરગાનીથી મારા વાંચવામાં આવી. તેમાં જોકે પરદેશી ઇતિહાસો સાથે મુકાબલો કરતાં કેટલોક તફાવત આવે છે તેપણ સદરજી બે છાપેલ ચોપડીએ ઉપરાંત કચ્છને લગતું ઘણું જ્ઞાતાં મારા જોવામાં આવતાં એક પુસ્તક રચવા ચાર પાંચ વર્ષો થયાં છૂટપટ ખીજી કેટલાંક પણ શોધમાં મરી હતો, દરમિયાન કચ્છના એન્થ્રોપોલોજીકલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ અને મહારાજાશ્રી ખેંગારજીના શિક્ષક ખાસ્તર દસપારામે કચ્છની જુઓળ રચવા કેટલુંક જ્ઞાતાં એકઠું કરેલ હતું તેમાંથી મારા એકઠા કરેલ કરતાં કેટલુંક વધારે માત્રમ પડ્યું માટે તે મળવા તે શુદ્ધરચને વિનંતી કરતાં તેમણે કંઈ પણ અંદેશો ન લાવી જવું અને ચોપડી દીધું જેથી હું તેમનો આભારી છું.”

શ્રી. આ. કે. દવેના ઇતિહાસગ્રંથ ઉપરાંત શ્રી જેમ્સ બર્નેસ તથા શ્રી દસપારામ પ્રા. ખખખરે ઈ. સ. ૧૮૭૬ ના અરસામાં કચ્છનાં ઇતિહાસ તથા સ્થાપત્ય અને પુરાતત્ત્વ સંબંધમાં પુસ્તકો લખેલ છે, ત્યારપાદ આજ સુધીમાં ઘણા વિદ્વાનોએ અંગ્રેજીમાં અથવા ગુજરાતી ભાષામાં કચ્છનાં ઇતિહાસ-સંસ્કૃતિ વેપાર-ઉદ્યોગ કલા-કારીગરી તથા અન્ય વિષયોને લગતાં પુસ્તક લખ્યાં છે તેમજ કેટલાકે જુદાં જુદાં સામયિકોમાં લેખો લખ્યા છે. આમાંથી કેટલાક મારા વાંચવામાં આવેલ છે અને કેટલાક મને ઉપલબ્ધ ન હોતાં વાંચી શકેલ નથી, પરંતુ મેં વાંચેલ કેટલાક ઇતિહાસગ્રંથો તથા લેખોમાં કયાંક કયાંક સમકાલીન ઇતિહાસથી વિરુદ્ધ જણાતી અથવા પરસ્પર વિરોધી કે કાદપનિક તથા દેખીતી રીતે ખોટી હોય તેવી વિગતોના સમાવેશ થયેલ હોવાનું જણાયું છે. વધુ તાર સમજદારી અથવા ખીજાં કારણોસર આવી વિગતો લખાણોમાં આવી જતી હોય છે તથા ચાલુ શોધવાના પ્રયાસ તરફ આ ગ્રંથ મેં લખેલ છે, જેમાં પુરાગામી-સહાનુભાવ લેખકોના ગ્રંથો અથવા લેખોમાંથી ઉપયોગી

૫

જાણ્યું તે આમાં મેં કાળવ કરેલ છે અને વિરોધાભાસી કેટલીક બાબતો વિરોધોડું વિવેચન પણ કરેલ છે. વિદ્વાન ઇતિહાસલેખક શ્રી રશ્મિશંકર વિલિયમ્સ-કૃત “સારા કુતર કચ્છ” (સુભરાતી ભાષાંતર), શ્રી રામસિંહજી રાઠોડ-કૃત “કચ્છનું સંસ્કૃતિ-દર્શન”, શ્રી દ.ત્રા.શાસ્ત્રી-કૃત-અર્ધાંગે કચ્છ, શ્રી નરેન્દ્ર જોશી-કૃત “ભાતીગળ ભોમકા કચ્છ” તથા સ્વ. ગૌરીશંકર વોરા-કૃત “કચ્છ દેશની ભુતી વાતાવરણ” વગેરે પુસ્તકો તથા સ્વ. વ્રજલાલભાઈ જાયાના ‘સ્તદેશ’ પત્રમાં પ્રગટ થયેલ લેખો, શ્રી મહેશ ઠક્કરે લખેલ પુસ્તિકા ‘કચ્છની વિહાસડેરી’ તથા શ્રી એસ. એમ. ઠક્કર-સંપાદિત “A Treatise on Salinity Jungles in Kutch” એ રિપોર્ટ, સ્વ. કુતરસી ધરમસી સંપાદ-કૃત ‘કચ્છનું વેપારતંત્ર’ તથા સ્વ. જયરામલાલ નવગ્રાધી કૃત ‘કચ્છનો ખુદ્દ ઇતિહાસ’ વગેરેમાંથી મને વધુ ઉપયોગી માહિતી પ્રાપ્ત થયેલ છે. વિશેષમાં શ્રી પ્રભુલાલભાઈ વોરા, શ્રી માધવ જોશી, શ્રી શંભુભસાદ દ. દેસાઈ, શ્રી હંમરાજભાઈ શાહ, શ્રી નાગજીભાઈ ભટ્ટી વગેરે પાસેથી મને દ્વારા પણ ઉપયોગી માહિતી મળેલ છે તે સર્વે વિદ્વાનોને આ સ્થળે આભાર માનું છું.

આ ગ્રંથ લખવા માટે પ્રેરણા તથા માર્ગદર્શન પરમ-પૂજ્ય મહામહિમાધ્યાય પદ્મશ્રી તથા વિદ્વાન ઇતિહાસલેખક અને સંશોધક શ્રી કેશવરામ કે. શાસ્ત્રી તરફથી મળેલ છે, એટલું જ નહિ, જરૂર જણાઈ ત્યાં સુધારા-પદ્ધતિ સૂચવતે આ ગ્રંથને લાટ તથા ઝાંઝ આપવામાં એમનો અમૂલ્ય ફિરસો છે તેમજ વિરામચિદનો તથા ભોલકીની ભૂતો પણ એએશીએ ઉદ્ધાર ભાવે શ્રમ લખતે સુધારેલ છે, જે ઉપકર ખડલ એએશીનો નેરલે આભાર માનું તેટલો થોડો થશે. આ ગ્રંથ સ્વ. માનસંગજી તારડ રમ્ભારક ફડ દૂરત તરફથી પ્રકાશિત થાય છે એ ખડલ દૂરડીએનો આભાર માનું છું. અંતમાં ઈશ્વરકૃપાથી મારો આ પ્રયાસ અધૂરો રહેલ નથી અને પૂરો કરી શકેલ છું એ માટે પરમ-કૃપાળુ પરમેશ્વરનો આભાર માનું છું. વાચકોને આ ગ્રંથ આનંદ આપવા સારું કંઈક પણ ઉપયોગી જણાશે તો કૃતકૃત્ય મર્મશ

મંગળાખબર, અંગાર-૨૭૦૧૧૦

કાકરસી પુ. કંસારા

તા. ૧-૪-૧૯૬૦

અનુક્રમણિકા

ખંડ ૧ લો.

પ્રકરણ

શીર્ષક

પૃષ્ઠ

૧ પુણ્ય પ્રદેશ કચ્છનો પરિચય

૧

૧. ભૂમિકા ૧, ૨. ઇતિહાસ તથા સંસ્કૃતિ વિશે આધુનિક ખ્યાલ ૧, ૩. ભૌગોલિક વર્ણન ૨

૨ પ્રાચીન કલાના અવશેષ

૪

૪. પૂર્વકાલ ૪, ૫. કચ્છના પ્રાચીન તથા મધ્યકાલીન ઇતિહાસના આધાર ૫, ૬. અશોકના સામ્રાજ્ય વખતે કચ્છની સામાજિક રાજકીય તથા સાર્વજનિક સ્થિતિ ૫

૩ ક્ષત્રપોનું શાસન

૮

૭. ક્ષત્રપકાલના દર્શિત્વેષ ૮, ૮. ચિત્રનારના શૈલલેખ ૮, ૯. કાર્દમક ક્ષત્રપો ૧૦

૪ શુપ્તો તથા મૈત્રકોનું શાસન

૧૧

૧૦. શુભ સામ્રાજ્ય ૧૧, ૧૧. શુભ શાસન સુધીના કચ્છનાં ઐદ્ય તથા અન્ય ધર્મરચાનો ૧૦, ૧૨. વલ્લીના મૈત્રકોનું સામ્રાજ્ય તથા કચ્છ ૧૪, ૧૩. કચ્છ પર સિંધનું શાસન હવું કે કેમ ? ૧૫, ૧૬. વલ્લીના ધ્વંસ તથા સમાકુળના શાસનની શરૂઆત વચ્ચેના સમય દરમિયાન કચ્છની રાજકીય પરિસ્થિતિ ૧૬

૫ સિંધથી આવેલા સમાકુળનું શાસન

૨૧

૧૫. કચ્છમાં સમાવશના શાસનની શરૂઆત ૨૧, ૧૬. પ્રાચીન ત્રગરો પાટગઢ ગૂંતરી તથા ગેરીની વિશિષ્ટતા ૨૫, ૧૭. લાખેઃ કુલાણી તથા પુત્રચાળ ૨૫, ૧૮. ઈ. સ. ૯૫ થી ૧૧૪૭ સુધીની કચ્છની રાજકીય સ્થિતિ ૩૧

૬ કચ્છમાં બાહેબ કુલના શાસકોની સત્તાનો ઉદય

૩૫

૧૯. કચ્છમાં લયકેર બુકંપ અને એની અસર ૩૫, ૨૦. કચ્છના બાહેબ કુળની સત્તાનો ઉદય ૩૬, ૨૧. રા' કનોજ તથા સાંતલાપીર ૪૧

૭ કચ્છની સંસ્કૃતિનું રેખાચિત્ર

૪૧

૨૨. કચ્છમાં વસતા વિવિધ ગતિ તથા ધર્મતા લોક ૪૧, ૨૩. કચ્છનું પુરાતન સ્થાપત્ય તેમ શિલ્પકામ ૪૧, ૨૪. હાતવીર જગજીશાહ ૪૮, ૨૫. અજયપાલ ચૌહાણ ૪૯, ૨૬. જસલ-તોરલ ૫૦, ૨૭. બીમસિંહ પ્રતિહાર ૫૨, ૨૮. વાણુ પરમાર તથા હાજીપીર ૫૩, ૨૯. નારાયણસરોવર, રામવાડો તથા પિંજલેશ્વર ૫૫, ૩૦. ઉપસંહાર ૫૫

૭

ખ ૬ ૨ બો.

૮ ચૌદમી સદીથી સોળમી સદી

૫૭

૩૧. ચૌદમી સદી સુધીના મુખ્ય ખનાવ ૫૭, ૩૨. પંદરમી સદીના અંત સુધીના
ખનાવ ૫૮

૯ સોળમી તથા સત્તરમી સદી

૬૦

૩૩. સક્ષિત ખ્યાલ ૬૦, ૩૪. સોળમી સદીના મહત્વના ખનાવ ૬૧, ૩૫.
સત્તરમી સદીના મહત્વના ખનાવ ૬૪

૧૦ અઢારમી સદીનું કચ્છ

૬૭

૩૬. શરૂઆતના મહત્વના ખનાવ ૬૭, ૩૭. અઢારમી સદીનો મધ્યાહનકાલ ૭૦,
૩૮. અઢારમી સદીનો અંતિમ કાલ ૭૫

૧૧ ઓગણીસમી સદીનું કચ્છ

૮૦

૩૯. પહેલા બે દાયકા ૮૦, ૪૦. ઓગણીસમી સદીના અંત સુધીના મહત્વના
ખનાવ ૮૬

૧૨ વીસમી સદી

૮૩

૪૧. પહેલાં પંદર વર્ષોના મહત્વના ખનાવ ૮૩, ૪૨. વીસમી સદીનો ખીજો
પચીસી દરમ્યાનના મહત્વના ખનાવ ૮૪

૧૩ નૂતન યુગ

૮૭

૪૩. મહત્વના ખનાવ ૮૭, ૪૪. વીસમી સદીમાં વિવિધ ક્ષેત્રે ખ્યાતિ પામેલ
કેટલાક કચ્છીઓ

પરિશિષ્ટ

૧૦૦

૧ સાંવલાપીર ૧૦૦, ૨. રિયાણપટ્ટણમાંથી મળેલ સર્પમૂર્તિ ૧૦૦, ૩. કચ્છમાંથી
મળેલ હાથપીય સીસો(મુદ્રાઓ)નો ઉકેલ ૧૦૦, ૪ સિંહુની શાખાઓ ૧૦૧, ૫.
મધ્યકાલીન સમયમાં ઓચોનો પહેરવેશ ૧૦૧, ૬. સાંપ્રતકાલના કચ્છના મહાન
સપૂતો ૧૦૧

સંદર્ભગ્રંથો

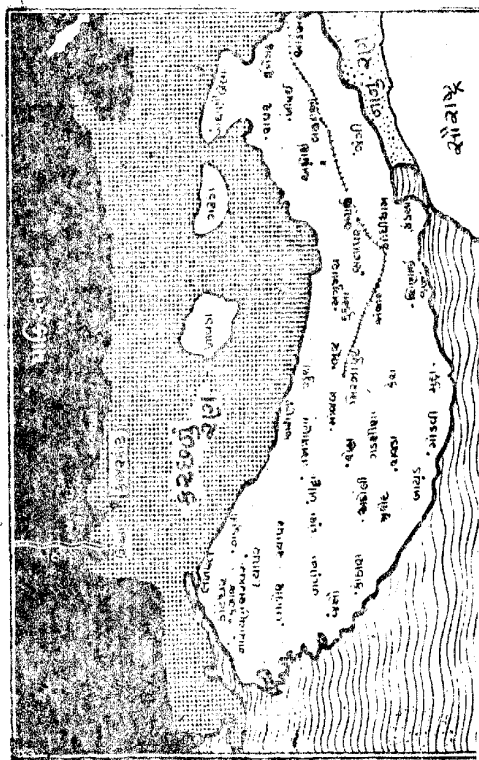
૧૦૨

શુદ્ધિપત્ર

૧૦૩

થોડાં મહત્વનાં ચિત્ર

૧૦૪

પરિશિષ્ટ-ખાસ અંક-૬૨૭ અંક, વર્ષ-૪૭ અંક ૧૧-૧૨ના મુખપૃષ્ઠ પર છપાયેલા બોલોકનું પુનર્મુદ્રણ

એપ્રિલ '૯૦

Reg.No.GAMC-19

જડેશ્વર મંદિર : અંબર

મુદ્રક પ્રકાશક અને તાત્રી : 'પથિક કાર્યાલય' માટે પ્રો. કેશવરામ કા. શાસ્ત્રી, ડૉ. મધુવન, એલિસબ્રિજ,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬ તા. ૧૫-૪-૧૯૯૦

મુદ્રણસ્થાન : પ્રેરણા મુદ્રણાલય, રુસ્તમઅલીનો ઢાળ, મિરમપુર, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧

પૂઠું : ઈન્ટરનેશનલ પ્રિન્ટિંગ વર્ક્સ, શાહપુર, માળીવાડાની પોળ સામે, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧